SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 118, ЧИСЛО 51, П'ЯТНИЦЯ, 23 ГРУДНЯ 2011 РОКУ 1893 Vol. 118, No. 51, FRIDAY, DECEMBER 23, 2011 $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Христос рождається! Славімо Його!

„Різдво – видимий знак Божої любови“

Різдвяне Пастирське Послання Єпископів Української Католицької Церкви в Сполучених Штатах Америки

Всечесніші отці, преподобне чернецтво, семінаристи та вірні! Христос Рождається!

I знову ми, українці-католики, з любов'ю і відданістю згадуємо народження Господа нашого, Бога і Спасителя Ісуса Христа. „І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця“ (Ів., 1,14). Ще раз наш милостивий Господь приводить нас до свята Різдва і дає нам ще одну нагоду вітати один одного з Його похвалами.

Ми ще раз дякуємо за вас Господу Богові і радіємо разом з вами в цей урочистий день.

Різдво являється надзвичайно великим і видимим знаком любови Бога до нас. Печера, ясла, пелюшки – все це ознаки, які підкреслюють величезну любов. І ангели співали: „Слава в вишніх Богу, і на землі мир, у людях добра воля“ (Лк. 2,14).

У душі кожного віруючого Ісус Христос, Богочоловік, шукає сучасні ясла, куди – якщо ми дозволимо Йому – Він приносить сяйво Своєї присутности і надзвичайний спокій, що вищий від усякого розуміння.

Навіть у розпал нашого неспокійного життя і клопітного світу ми відчуваємо ніжну турботу нашого Отця: „Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдинородного“, щоб Він також всіляко розділяв наше людське, крім гріха. Не той наш Бог, який „спостерігає на відстані“, а той наш Бог, що з нами; Він наш Еммануель – „з нами Бог“ – той, хто

Різдвяна картка: Artwork-Oresta Art, Австралія

просвіщає світ і приносить зцілення яскравими променями тим, хто приймає Його в ясла своїх сердець.

Не можна збагнути таємницю і диво Різдва. Христос-Бог став людиною, такою, як і ми, через свою любов до нас. Святий апостол Павло говорить: „Бо з'явилася Божа благодать, що спасає всіх людей“ (Тим., 2,11).

Ісус Христос є великим Божим даром для нас. Бог віддає Себе і стає, як ми. Під час свого служіння Ісус дуже ясно навчав, що Його любов належить нам всім. Як Він любить нас, так і ми повинні любити один одного, каже Ісус.

Христос народився для кожного з нас, тому ми особисто визнаємо цю велику благодать. Але Різдво також для всіх, тому ми святкуємо його разом.

Наша українська Церква і нація мають такі надзвичайні і значущі служби і традиції, які допомагають нам святкувати. Було б дуже сумно, якщо б ми їх оминули у нашому святкуванні цього свята.

Пам'ятайте, що Різдво є завжди особливе, тому що напередодні Різдва всі беруть участь. Свят-Вечір включає в себе все: мандрівник сидить з родиною, згадуються ті, що відсутні, навіть тваринам приділяється особлива увага, а в церкві „З нами Бог“ заспокоює душу. „Сьогодні радіймо разом“.

Радіймо в це велике свято Різдва. Покажімо Ісусові нашу любов за те, що народився для нашого спасіння. Перетворіть своє життя у співучий „подячний псалом“, і своїм словом і ділом подякуйте Богові за все. Робіть це кожного дня, і ви будете в змозі сказати більш відверто: „Христос народжується, прославляймо Його!“.

Ми, ваші єпископи, складаємо наші найкращі побажання Вам і нашим братам і сестрам в Україні і в усьому світі. Нехай Дитя Вифлеєму піднесе свої руки над вами і благословить вас. Нехай Христова доброта наповнить ваші душі новонародженою любов'ю і радістю, сьогодні і в Новому Році.

Христос Рождається!
Славімо Його!

+ Стефан Сорока,
Митрополит Української Католицької Церкви у США, Архиєпископ Філадельфійський для українців

+ Річард Семінак,
Єпископ Чикаґської єпархії св. Миколая

+ Павло Хомницький, ЧСВВ,
Єпископ Стемфордської єпархії

+ Іван Бура,
Апостольський Адміністратор Пармської єпархії св. Йосафата

Різдво Христове 2011 року

УКУ передав в дар Ватиканові українські ялинки

ЛЬВІВ. – Український Католицький Університет 30 листопада на прохання Міністерства закордонних справ України передав до Ватикану 43 ялинки з Львівської области, які прикрашатимуть площу св. Петра у Ватикані та Апостольський палац на Різдво.

„Університет долучився до святкування Різдва у Ватикані“, – розповів проректор УКУ Мирослав Сеник. – Після Різдва ці ялинки ростимуть в Італії“.

Ялинки узяті з лісництв Старосамбірського, Сколівського та Дрогобицького районів. До Ватикану 5 грудня поїхала вантажівка з ялинковими прикрасами. УКУ передав до Ватикану 257 дерев'яних іграшок роботи народних майстрів та близько 2,000 скляних куль, виконаних у народних взорах.

На Закарпатті, у Рахівському районі, лісівники обійшли десятки гектарів лісу, поки відшукали ялинку для Ватикану висотою 30 метрів, вагою понад 5 тонн. На ній – 720 гілок. 16 грудня семеро гірських рятувальників прив'язували линвою усі її гілки до стовбура і за допомогою гелікоптера лісову красуню зрізали і перенесли повітрям до села Великий Бичків, звідки закарпатську ялинку привезли до Ватикану.

Прес-служба УКУ

Ялинкові прикраси, подаровані з УКУ Ватиканові. Фото: УКУ

Ялинки завантажено в авто для перевезення до Ватикану.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Пластуни привезли Вифлеємський вогонь миру

ЛУЦЬК. — Волиняни 19 грудня отримали Вифлеємський вогонь миру з місця народження Ісуса Христа від польських гарцерів. Вогонь миру постійно палає на місці народження Ісуса Христа, а напередодні Різдва скавти поширюють його по всій Европі та далі. В Україні цю місію вже 13-ий рік виконують члени Національної скавтської організації України Пласт. Естафетою до Луцька Вогонь потрапив від польських гарцерів. Традиційна зустріч відбулася на пункті перетину кордону Устилуг-Зосін. 20 грудня у Катедральному соборі свв. Петра і Павла пластуни передали Вифлеємський вогонь миру Римо-Католицькій громаді міста, щоб християни, які, святкують Різдво за григоріянським календарем, могли запалити на Святу Вечерю свічку тепла, миру та злагоди. Участь у переданні брали також учасники проєкту „Від Миколая до Василя – казкові дні для дітвори". Проєкт має на меті забезпечення цікавого та змістовного дозвілля дітям, які позбавлені батьківської турботи у святковий час. Передання Вифлеємського вогню миру в Луцьку відбудеться 5 січня на Театральному майдані. До спільної молитви будуть запрошені представники усіх християнських віросповідань Луцька. Акція передання Вифлеємського вогню миру була започаткована у 1986 році австрійською телерадіокомпанією „ORF" з міста Лінцу з метою підтримки неповносправних дітей та усіх, хто потребує допомоги та уваги в передріздвяний час. *(УНІАН)*

До СПУ приєднались п'ять партій

КИЇВ. — Меморандум про об'єднання лівих та лівоцентристських партій прийнято 18 грудня у підсумку об'єднавчого з'їзду низки політичних сил. До Соціялістичної партії України (СПУ), яку очолює Олександер Мороз, приєднались Селянська партія України на чолі з Зиновієм Холоднюком, партія „Соціялістична Україна" на чолі з Володимиром Гошовським, Всеукраїнська партія „Діти війни" на чолі з Валерієм Іващенком, „Діти війни" Народної партії України" на чолі з Василем Патлачуком, партія „Козацька слава" на чолі зі Станіславом Селивановим. На спільному засіданні прийнято також Маніфест СПУ „До суспільства соціяльної справедливости". У ньому визначено програмні цілі і завдання СПУ щодо побудови демократичного соціялізму в Україні. *(„Укрінформ")*

В судах дозволено російську мову

КИЇВ. — Конституційний суд України дозволив використовувати в судах разом з державною мовою реґіональні мови і мови національних меншин. Про це йдеться у рішенні суду, ухваленому за поданням 54 народних депутатів 13 грудня і оприлюдненому 15 грудня. „Немає підстав для визнання неконституційними положень закону „Про судовий устрій і статус суддів" про використання у судах разом з державною реґіональних мов або мов національних меншин відповідно до Закону України „Про ратифікацію Европейської хартії реґіональних мов або мов меншин" у порядку, встановленому процесуальним законом", – сказано у рішенні Конституційного суду. *(Бі-Бі-Сі)*

У Ватикані засвітили ялинку з України

ВАТИКАН. — 16 грудня на площі св. Петра відбулося урочисте відкриття ялинки з України, лунав гимн „Ще не вмерла Україна" у виконанні ватиканського оркестри. Засвітилася вогнями ялинка з Закарпаття. Кілька тисяч українських паломників, які зібралися на площі, вигукували „Слава Україні!" та „З Різдвом Христовим!". З вітанням до присутніх звернулися віце-прем'єр-міністер України Борис Колесников та провідники українських церков католицького й православного обрядів. „Ялинка на площі св. Петра є свідченням того, що Україна і її народ – у Европі", – сказав Єпископ Мукачевської Греко- Католицької Єпархії Мілан Шашік. Саме ця єпархія шість років тому подала ідею подарувати закарпатську ялинку апостольській столиці. За словами глави Української Греко-Католицької Церкви Святослава (Шевчука), українське різдвяне дерево символізує єдність і мир української держави та її церкви.Під час церемонії, яка називалася „Українське Різдво у Ватикані", співали колядки дитячі колективи зі Львова та Івано-Франківська. Після концерту присутніх частували українськими різдвяними стравами, серед яких не бракувало куті та узвару. Вранці українська делеґація побувала на авдієнції у Папи Бенедикта XVI, який благословив українською мовою Україну та її народ, побажавши всім веселих свят. *(Бі-Бі-Сі)*

В Україні витрачають великі гроші на те, щоб розділити народ

ЛЬВІВ. — У Німеччині платять великі гроші, щоб об'єднати народ, а в Україні навпаки – витрачають гроші на те, щоб його розділити. Про це 15 грудня сказав віце-ректор Українського Католицького Університету Мирослав Маринович. Два тижні тому він та інші представники інтеліґенції об'єднались у громадську ініціятиву „Першого грудня". Ініціяторами об'єднання стали три провідні українські Церкви, стурбовані низьким рівнем моральности в суспільстві. Саме в цьому вони бачать причину більшости українських проблем. „Наближаються вибори. І очевидно, що знов постануть питання мови, відмінности Галичини від решти країни. Будуть знову ділити людей, – припустив М. Маринович. – Проте всім бракує одного – пошани до чеснот людини. Якщо людина духовно здорова, то її дії у всіх площинах суспільного життя будуть здоровими". Учасники об'єднання домовились у березні провести форум небайдужих людей з усіх реґіонів та професійних сфер життя. *(„Газета по-українськи")*

Відбулася зустріч президентів України і Таджикистану

КИЇВ. — 15 грудня у Києві відбулася офіційна зустріч Президента України Віктора Януковича та Президента Республіки Таджикистан Емомалі Рахмона. Прозвучали державні гимни України та Таджикистану, глави держав оглянули стрій воїнів почесної варти. Церемонія завершилася представленням офіційних делеґацій двох країн. Після цього розпочалася зустріч В. Януковича і Е. Рахмона у форматі „віч-на-віч". Далі під головуванням президентів відбулися українсько-таджицькі переговори в розширеному складі. За підсумками переговорів підписано ряд двосторонніх документів. *(„День")*

Медики закликають звільнити кав'ярні від тютюнового диму

КИЇВ. — 14 провідних українських медиків підписали звернення до народних депутатів, у якому закликають звільнити заклади громадського харчування від тютюнового диму. За даними медиків, в Україні щорічно від хвороб, викликаних пасивним курінням, вмирає близько 10 тис. осіб, три чверті яких – жінки і діти. „Тисячі працівників ресторанної індустрії, переважно молоді люди, щодня протягом восьми годин змушені працювати в небезпечних для здоров'я умовах", – йдеться у зверненні, яке підписали колишній міністер охорони здоров'я Микола Поліщук, головний акушер-гінеколог В'ячеслав Камінський, керівник Київського міського центру кардіології та ревматології Катерина Амосова, професор Київського національного медичного університету Ольга Богомолець. 17 листопада 12 народних депутатів зареєстрували законопроєкт про повну заборону куріння в закладах громадського харчування, культури і спорту. *(Бі-Бі-Сі)*

За фільмування в камері Ю. Тимошенко мають відповісти працівники СБУ

КИЇВ. — Захисник Юлії Тимошенко Сергій Власенко каже, що будь-які фільмування в камері без дозволу засудженої є незаконними, і відповідні служби повинні за це відповідати. „Ім'я полковника Служби безпеки України, який порушував закон, буде оголошено всьому українському народові", – сказав він. Раніше на порталі „YouTube" з'явилося відео, на якому видно жінку, схожу на Ю. Тимошенко, яка лежить начебто в палаті. 14 грудня пенітенціярна служба опублікувала на своєму сайті фотографії приміщень медичної частини ізолятора. *(Бі-Бі-Сі)*

Угоду про асоціяцію України з ЕС не парафували

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович неодноразово запевняв, що його команда підтримує европейські стандарти та працюватиме для „зміцнення демократичних інститутів". Попри очікування та заяви політикуму парафувати Угоду про асоціяцію України з Европейським союзом, цього не сталося. 19 грудня у Києві під час зустрічі „Україна-ЕС" лише узгодили текст документу. На думку В. Януковича, зустріч пройшла успішно і Україна готова до наступного етапу – технічної перевірки угоди.

Позитивно оцінює завершення переговорів і керівництво Евросоюзу. Президент Еврокомісії Жозе Барозу зауважив, що це перша така угода, яка укладається з країною Східного партнерства, і що вона „є прямим шляхом до політичної та економічної інтеґрації з ЕС".

Разом з тим, і Ж. Барозу і голова Европейської Ради Герман ван Ромпей зауважили, що вагомими залишаються цінності, які повинна підтримувати Україна, підписуючи угоду. „В серці її (угоди) лежить верховенство права, повага до прав людини, незалежність суду та свобода слова. Вони мають стати маяком, який буде освітлювати нашу подальшу співпрацю", – зазначив Ж. Барозу. Також він додав, що угоду можна підписати швидко, але „імплементація та ратифікація все одно залежатимуть від тих реформ, які будуть здійснюватися в українському суспільстві".

Питання цінностей досі залишається невизначеним, через що дата наступного етапу – саме підписання Угоди про асоціяцію – невідома.

Вагомою перевіркою на стан демократії европейці вважають майбутні вибори в Україні. „Ми хочемо зробити наступні кроки, щоб підписати і ратифікувати Угоду про асоціяцію якомога швидше. Але це залежатиме від політичних обставин", – зауважив Г. ван Ромпей.

Окремою темою зустрічі став безвізовий режим, до якого українці стали б ближче з підписанням Угоди про асоціяцію. Проте В. Янукович не зміг назвати конкретної дати, коли ж Україні відкриють безвізовий режим. „Увесь процес завершиться до кінця 2014 року, можливо, раніше. Все залежить від політичної стабільности та рішення обох сторін. І наразі ми не бачимо жодних перепон", – наголосив він.

Керівники ЕС також зустрілися з представниками опозиції – першим заступником голови партії „Батьківщина" Олександром Турчиновим та заступником голови партії Григорієм Немирею. Опозиція назвала справу проти Юлії Тимошенко „лакмусовим папірцем того, що відбувається в Україні", але підкреслила і плюси завершення переговорів та бажання Европи бачити поряд Україну.

Поки в уряді Президента завершувались переговори, поряд з Банковою вулицею затримали 15 осіб під час віча.

Про це повідомив Народний Рух України, активісти якого скандували біля будівлі уряду „Юлі – волю!", „Ганьба!", „В Европу – без Януковича!". Відділ зв'язків з громадськістю столичної міліції пояснив, що активістів затримали за „спробу провести несанкціоновану акцію". *(„Голос Америки")*

Важливий крок до об’єднання і оздоровлення українського суспільства

На знак солідарности з думками, викладеними у Зверненні Церков до українського народу („Свобода“ з 9 грудня, ч. 49) з приводу суспільної ситуації в Україні, представники національної інтеліґенції напередодні 20-ої річниці Першогрудневого референдуму створили, з метою об’єднання і духовного відродження суспільства, ініціятивну групу „Першого грудня“. До неї увійшли загальновизнані інтелектуальні і моральні авторитети України: В’ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин, Володимир Горбулін, Семен Ґлузман, Кардинал Любомир Гузар, Іван Дзюба, Мирослав Маринович, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, Вадим Скуратівський, Ігор Юхновський.

14 грудня групи „Першого грудня“ оприлюднила Декларацію, в якій викладено цілі, сім принципів об’єднання українського суспільства та окреслено механізми досягнення цієї мети. Нижче подаємо текст цього важливого документу.

Ми, учасники зустрічі з Главами та представниками Української Православної Церкви, Української Православної Церкви Київського патріярхату та Української Греко-Католицької Церкви 1 грудня, солідаризуємося з думками, викладеними у Зверненні згаданих Церков до українського народу з приводу нинішньої суспільної ситуації в Україні та об’єднуємо зусилля задля духовного відродження українського суспільства.

До 20-ої річниці державної незалежности України суспільство підійшло у вкрай драматичному стані морального і соціяльного занепаду та втрати життєвих орієнтирів. Хибне матеріялістичне мислення взяло гору над пріоритетом етичних і духовних цінностей.

Взаємне поборювання й жадоба нагромадження стали масовими нормами соціяльної поведінки. Все це спричинило серйозні суспільні деформації: моральні чесноти асоціюються з життєвим програшем, правосуддя щораз більше ототожнюється з корупцією та правом сили, зросла криміналізація суспільства, поглибився розрив між бідними та багатими.

Це призвело до атомізації суспільства, викривило міжлюдські стосунки, а також породило відчуження між політичною владою та народом і недовіру до держави загалом.

Відродження потребують усі пласти українського суспільства. Ми переконані, що всі виразки нашого суспільства є лише проєкціями головної проблеми — замулення нашого духу.

Майбутнє України вимагає піднесення гуманітарно-духовних цінностей над короткозорим економічним зиском та політичною доцільністю.

Нашою метою є становлення вільного народу України, об’єднаного спільними духовними вартостями, здатного творити моральну політику, справедливу економіку та соціяльне благо.

Ми не єдині у своєму прагненні сприяти оздоровленню українського суспільства. У кожному українському місті чи селі є чимало людей, які чинять тихий опір руйнівним тенденціям. Їхня слабкість — в їхній розрізненості, у тому, що вони не подали одне одному руки.

Ми об’єдналися самі й закликаємо об’єднуватись інших довкола таких принципів:

• примат свободи та людської гідности. Людина є вільною особистістю, а не придатком державної машини і фінансового капіталу;

• верховенство права та справедливий суд. Рівність перед правосуддям — замість вибіркового застосування закону, що заперечує сам принцип правосуддя та перетворює його на інструмент авторитарної примхи;

• доброчинство та взаємодопомога в суспільстві — замість патерналістських і авторитарних тенденцій державної політики; солідарність з людьми в потребі;

• партнерство та кооперація у сфері національного господарства – замість олігархічного монополізму, чесна конкуренція — замість хижацького взаємознищення і споживацького світосприйняття;

• взаємна відповідальність влади й суспільства за вибір належних і пропорційних засобів для захисту своїх інтересів. Добрі суспільні справи робляться лише добрими способами;

• спроможність до самоорганізації у вирішенні та обстоюванні соціяльно-політичних питань — замість політичного маніпулювання або схильности до зневіри;

• особиста посвята і жертовність, особливо політиків, заради суспільного блага — замість спекулятивної політики роз’єднань та ворожнечі. Будь-які суспільні зміни вимагають посилення політичної моралі та культури, особистого прикладу.

Домогтися встановлення нових „правил гри“ в державі можна лише шляхом послідовної громадської взаємодії та суспільного консенсусу. Щоб забезпечити і те, і те в суспільстві, потрібно:

– відновити чесну, фахову та продуктивну розмову навколо життєво важливих його проблем, давши волю творчій ініціятиві людей;

– ґарантувати в цій дискусії право голосу всіх сеґментів суспільного життя, незалежно від регіональних, ідеологічних чи будь-яких інших відмінностей;

– зформувати критичну масу громадян, які здатні жити у свободі та правді, брати відповідальність за свої вчинки й утверджувати моральну політику та спільне благо.

Ми почали діялог. Закликаємо всіх громадян об’єднатися навколо відповідальности за майбутнє своєї країни. Ми започатковуємо Національний круглий стіл, який має стати новим суспільним інститутом вираження суверенної волі громадянського суспільства.

Запрошуємо всіх людей доброї волі долучитися до підготовки і проведення цього заходу, організовуючи подібні форуми на місцевому рівні та обговорюючи найнагальніші національні пріоритети сьогодення.

Україна нашої мрії досі не постала тому, що ми очікували її в подарунок. Натомість такого роду мрії стають реальністю лише з великої віри й поту нашого чола.

В’ячеслав Брюховецький,
Богдан Гаврилишин,
Семен Ґлузман,
Володимир Горбулін,
Кардинал Любомир Гузар,
Іван Дзюба,
Мирослав Маринович,
Мирослав Попович,
Євген Сверстюк,
Вадим Скуратівський,
Ігор Юхновський.

13 грудня 2011 року

Фонд допомоги і розвитку дітям Чорнобиля закінчує свою діяльність

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Фонд допомоги і розвитку дітям Чорнобиля (ФДРДЧ) 21 листопада на пресовій конференції в Києві і у своєму бюлетені з зими 2011 року подав до відома, що в лютому 2012 року, після 22-річної праці рятування життів незчисленної кількости дітей України, закінчує свою гуманітарну допомогу та медичні програми.

Разом з тим ФДРДЧ оприлюднив свій кінцевий проєкт – телемедичну програму, котра, згідно з повідомленням організації, має намір зблизити „програму опіки здоров’я в Україні до XXI ст“. Кошторис згаданого проєкту становитиме біля 620,000 дол., і сполучуватиме 13 лікарень по всій Україні, даючи можливість через найновішу медичну технологію уможливити справжні консультації з лікарями ґльобальної мережі.

Засновники Фонду допомоги і розвитку дітям Чорнобиля д-р Зенон і Надія Матківські.

ФДРДЧ, що базується у Випані, Ню-Джерзі, з бюром у столиці України Києві, плянує впровадити кінцевий проєкт в лікарнях у Чернігові, Чернівцях, Донецьку, Івано-Франківську, Херсоні, Києві, Луцьку, Львові, Полтаві, Рівному та Володимирці.

ФДРДЧ намагається отримати дотації на цей проєкт до 31 січня 2012 року. Всі одержані датки будуть повністю додані до фондів, призначених на завершення телемедичної програми.

ФДРДЧ закінчить свою благодійну працю точно через 22 роки після того, як його перша медична допомога повітряним транспортом вагою 93 тонни була вислана в Україну вантажним літаком Антонов-124 з нюйоркського летовища ім. Джона Ф. Кенеді 10 лютого 1990 року. (Див. статтю в „Українському Тижневику“ з 18 лютого 1990 року, котру можна знайти в архіві на мережі www.ukrweekly.com.)

Організація, котра виросла з організації „Фонд Руху“, створеного для допомоги Народному Рухові в Україні для перебудови була заснована 1989 року як „Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля“, з метою допомоги молодим жертвам ядерної аварії 1986 року на Чорнобильській атомній електростанції в Україні.

Впродовж років з допомогою десятків тисяч жертводавців і незлічимої кількости добровольців, ФДРДЧ доставив в Україну понад 63 млн. дол. вартости медичної допомоги у формі ліків, устаткування та лікарського приладдя.

ФДРДЧ також організував велику кількість медичних конференцій, наладнав вишкіл лікарів і забезпечив переклади та видання підручників й інших матеріялів з багатьох медичних спеціяльностей.

Докладнішу інформацію читачі можуть отримати на інтернет-сторінці www.ccrdf.org.

Директор бюра Фонду в Україні Алекса Мілянич (зліва) з нагородою за надзвичайну службу яку вручила Надія Матківська.Фото: Ілля Лабунька

АМЕРИКА І СВІТ

Б. Обама подякував воякам, які служили в Іраку

ФОРТ-БРАҐ, Північна Каролайна. – З скороченням військової присутности в Іраку, Президент США Барак Обама подякував військовослужбовцям, які служили в цій країні. 14 грудня він відвідав військову базу Форт Браґ у Північній Каролайні, де віддав належне американським воякам, які повернулися з Іраку. Його супроводжувала Перша лейді Мішел Обама. Президент заявив, що США залишають по собі суверенний, стабільний і упевнений у собі Ірак. Він назвав це „надзвичайним досягненням" кажучи, що майбутнє Іраку тепер є в руках самого іракського народу. Того ж дня у місті Фалуджа сотні людей вийшли на вулиці, святкуючи виведення з їх країни американських військовослужбовців. Вони вигукували гасла і несли плякати. Деякі спалювали прапори США та Ізраїлю. Місто Фалуджа, що на захід від Багдаду, свого часу було оплотом опозиції до присутности в Іраку американських військ. *(„Голос Америки")*

Помер Вацлав Гавел

ПРАГА, Чехія. —У віці 75 років 18 грудня після тривалої хвороби помер Вацлав Гавел, перший президент Чехії після антикомуністичної „Оксамитової революції", дисидент і драматург. Ставши Президентом, В. Гавел очолив перехід Чехословаччини до демократії та ринкової економіки. Під його контролею Чехословаччина мирно розділилася на Чехію і Словаччину 1993 року. Відомим на міжнародній арені В. Гавел став у 1970-ті роки, коли брав участь в розробленні маніфесту з прав людини „Хартія-77". В останні хвилини життя поруч з ним була його дружина і кілька черниць. „В. Гавел був одним з найвидатніших европейців нашого часу, – написав на „твітері" шведський міністер закордонних справ Карл Більдт. – Його заклик до свободи проклав шлях для єдиної і вільної Европи". В. Гавел під час своїх останніх появ на публіці виглядав схудлим і виснаженим, а Далай-ламу, який був з візитою у Празі цього місяця, зустрічав в інвалідному візку. *(Бі-Бі-Сі)*

Помер провідник КНДР Кім Чон Іл

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. — Державне телебачення Корейської Народної Демократичної Республіки (КНДР) повідомило 17 грудня про смерть провідника країни Кім Чон Іла від „фізичної і розумової перевтоми". Кім Чон Іл помер у віці 69 років від серцевого нападу у потягу в ході візити за межами столиці – Пхеньяну. У нього вже давно були проблеми зі здоров'ям. У 2008 він переніс інсульт і з того часу протягом багатьох місяців не з'являвся на публіці. Наступником Кім Чон Іла стане його молодший син Кім Чон Ун. „Усі члени партії, військовослужбовці та інші громадяни повинні вірно слідувати під керівництвом товариша Кім Чон Уна і захищати й посилювати єдиний фронт партії, армії і населення", – говориться у повідомленні Центрального телеграфного аґентства Кореї, яке назвало Кім Чон Уна „великим спадкоємцем", спадкоємцем ідей „чучхе" і видатним провідником партії, армії і народу країни. Похорон Кім Чон Іла відбудеться в Пхеньяні 28 грудня. Кім Чон Іл очолив КНДР в 1994 році, успадкувавши владу від свого батька, Кім Іл Суна. Режим Кім Чон Іла критикували за порушення прав людини та міжнародну ізоляцію через гонитву за ядерною зброєю. КНДР технічно перебуває у стані війни з своїм сусідом – Південною Кореєю. Після звістки про смерть провідника КНДР Сеул оголосив, що південнокорейські війська приведені в стан підвищеної готовности. Білий Дім заявив, що „пильно стежить" за повідомленнями про смерть Кім Чон Іла. США хочуть „стабільности на Корейському півострові, а також свободи й безпеки союзників", – йдеться у заяві Білого Дому. *(Бі-Бі-Сі)*

Жертвами стихії в Філіпінах стали сотні осіб

МАНІЛЯ, Філіпіни. — Число жертв потужного тайфуну, що стався 16 грудня і викликав сильні повені та високий прилив у районі південного острова Мінданао, зростає. За офіційними даними, загинули понад 650 осіб. Понад 800 осіб вважаються зниклими безвісти. У рятувальній акції брали участь тисячі вояків. Острів Мінданао лежить на південь від тих місць, якими звичайно проходять тайфуни. *(„Укрінформ")*

У Єгипті вже четвертий день тривають сутички

КАЇР, Єгипет. — Сутички між демонстрантами і силами безпеки в столиці країни травають вже четвертий день. Міністерство охорони здоров'я повідомило про смертельний випадок 19 грудня. Це вже 11-та особа, яка загинула останніми днями. Понад 500 осіб отримали поранення. За повідомленням збройних сил, 164 особи були затримані. Сутички спалахнули 16 грудня, коли протестувальники вимагали негайної відставки військових керівників країни і передання влади цивільному урядові. Вони звинувачують Військову раду, що вона, мовляв, використовує перехідний процес, щоб утриматися при владі. Військова рада контролює тримісячні парляментські вибори, які відбуваються у кількох етапах, і обіцяє передати владу обраному президентові країни у липні наступного року. *(„Голос Америки")*

Сирія погодилася на розміщення спостерігачів на своїй території

ДАМАСК, Сирія. — Сирія підписала запропоновану Ліґою арабських держав (ЛАД) угоду про дозвіл на перебування спостерігачів на території країни. Спостерігачі стежитимуть за діями урядових сил під час розгону антиурядових протестувальників. Церемонія підписання документу відбулася у Каїрі 19 грудня через дев'ять місяців після спалаху насильства внаслідок якого, за даними ООН, загинуло щонайменше 5,000 осіб. У листопаді ЛАД призупинила членство Сирії у Лізі і ввела дипломатичні та економічні санкції проти Дамаску у намаганнях переконати сирійських провідників прийняти мирний плян. Сирія вимагала внести в протокол деякі поправки кажучи, що зміст документу ставить під загрозу суверенітет країни. Того ж дня Китай заявив про свою підтримку нового проекту резолюції Ради Безпеки ООН з осудом насильства у Сирії. Запропонована Росією минулого тижня резолюція засуджує насильство в країні, проте у ній не йдеться про введення санкцій проти Сирії. *(„Голос Америки")*

У Польщі відзначено 30-річчя „Солідарности"

ВАРШАВА, Польща. — 13 грудня у Польші відзначено 30-річчя проголошення тодішнім комуністичним урядом воєнного стану, щоб придушити незалежний профспілковий рух „Солідарність", очолений Лехом Валенсою. Роковини відзначено відтворенням історичних подій, церковними відправами, різними заходами і протестами. Тисячі людей приєднналися тоді до демонстрацій проти урядової політики і закликали до судового переслідування осіб, відповідальних за дії комуністичного уряду. 30 років тому комуністичний уряд Польщі проголосив воєнний стан і намагався придушити профспілковий рух, який розпочався з страйку проти високих цін на продовольство і врешті допоміг у поваленні комуністичної системи у радянському бльоці. В ході репресивних заходів уряду загинуло 100 осіб, тисячі були ув'язнені, включно з Л. Валенсою. Воєнний стан скасовано у 1983 році, а Л. Валенса став лавреатом Нобелівської премії миру за працю у „Солідарності". *(„Голос Америки")*

США перемагають у війні в Афганістані

ПАКТІКА, Афганістан. — Секретра Департаменту оборони США Леон Панета заявив 14 грудня, що очолені США коаліційні сили перемагають у війні в Афганістані. Л. Панета сказав американським військовослужбовцям, які перебувають у східній провінції Пактіка, що вони мають справу з значними проблемами у „дуже важкому конфлікті". Проте він пообіцяв встановити безпечну, самоврядну країну, в якій не буде місця для „Талібану" і „Аль-Кайди". Л. Панета перебував в Афганістані з дводенною візитою для ознайомлення з поступом у боротьбі з повстанцями, який, за його словами, після десятиліття боротьби з талібами досягнув „поворотного пункту". До 2014 року чужоземні війська мають передати афганським силам відповідальність за безпеку в країні. Л. Панетта мав зустріч з президентом Афганістану Гамідом Карзаєм. *(„Голос Америки")*

Жака Ширака засудили до двох років умовно

ПАРИЖ. — Суд Парижу 15 грудня засудив колишнього Президента Франції Жака Ширака до двох років позбавлення волі умовно. Ж. Ширака визнали винними у незаконному привласненні грошей та перевищенні службових повноважень під час праці на посаді посадника Парижу. Сам колишній президент Франції на оголошенні вироку був відсутній з огляду на стан здоров'я. Ж. Ширак очолював міську управу французької столиці у 1977-1995 роках. За версією звинувачення, Ж. Ширак та ще дев'ятеро звинувачених створили близько 30 фіктивних робочих місць, які майбутній президент Франції використав в інтересах власної політичної кампанії. Рішення суду щодо Ж. Ширака стало першим у Франції вироком колишньому главі держави з часів Другої світової війни. *(Радіо „Свобода")*

Коштовності Елізабет Тейлор продано за 115 млн дол.

НЮ-ЙОРК. — 13-14 грудня на авкціоні продано колекцію коштовностей покійної голівудської зірки Елізабет Тейлор за 115 млн. дол. Авкціон „Christie's" виставив 80 ювелірних прикрас, продаж яких майже вдвічі перевищив рекордну суму, отриману за одну колекцію на авкціоні. Золотий браслет з діямантами, подарований акторці її другом Майклом Джексоном і оцінений у 30-40 тис. дол., продали за 194,500 дол. Подароване Е. Тейлор її чоловіком актором Ричардом Биртоном кольє „Ла Переґріна" з діямантами, рубінами та перлиною було продане за 11.8 млн. дол. – рекордну ціну для перлів. Р. Биртон купив кольє на авкціоні у 1969 році і заплатив за нього 37 тис. дол. Частина прибутків від продажу призначена на потреби Фундації ім. Е. Тейлор, яку вона створила в 1991 році для боротьби зі СНІД. Е. Тейлор померла в Лос-Анджелесі у березні цього року на 80-му році життя. *(„Голос Америки")*

Людиною року за версією „Тайм" став „протестувальник"

ВАШІНҐТОН. — Авторитетний американський журнал „Тайм" (Time) назвав „людиною року" абстрактного учасника акцій протесту – від „Арабської весни" до „Окуповуй Вол-Стріт". Видання присуджує цю номінацію всім демонстрантам, які вплинули на події 2011 року і на громадськість загалом. „Схоже, скрізь люди говорять, що з них досить, – заявив редактор часопису Рік Стенґел. – Вони заперечували, вони вимагали, вони не зневірялися, коли відповіді приходили до них у хмарі сльозогінного газу або куль. Вони буквально стали втіленням ідеї того, що індивідуальні дії можуть призвести до загальних, значних змін". Цього року у світі зросло число як мирних, так і кровопролитних масових хвилювань, демонстрацій і акцій протесту. Тон антиурядовим виступам задала „Арабська весна", що на початку року струснула низку країн Близького Сходу й Африки. Восени світ охопила хвиля виступів людей, невдоволених існуючою фінансовою системою, яка, на їхню думку, приносить більше вигоди банкам і корпораціям, посилюючи нерівність. Рух „Окуповуй Вол-Стріт" швидко поширився з США на інші країни – табори „окупантів" з'явилися у найбільших містах Европи. В Росії сталися протести невдоволених виборами до Державної думи, у яких взяли участь лише в Москві понад 40 тис. осіб під гаслами „За чесні вибори!" і „Росія без Путіна!". *(„День")*

ЮРІЙ ЛУЦЕНКО: ЛИСТИ З-ЗА ҐРАТ

2. S.O.S. (врятуйте наші душі)"

16 грудня у „Свободі" було вміщено перший лист з в'язниці від одного з провідників опозиції Юрія Луценка. Нижче вміщено другий з чотирьох його листів.

У тюрмі все відчуваєш концентрованіше – білизну снігу і хвіст щура, смак свіжого чорного хліба і рукостискання підтримки у коридорі. Але особливий контраст я відчув на шостому тижні арешту, коли нарешті отримав від друзів книжку „Записки українського самашедшого" Ліни Костенко.

Весь час до цього, довгі 38 діб, прокуратура мною практично не цікавилася, ні кримінальних справ, ні книг мені читати не давали. Тож я був приречений на перегляд телебачення (репертуар, щоправда, обмежений, немає 5 каналу, ТВ1, 24 каналу). Ніколи в житті я ще стільки не дивився телевізора, і ніколи ще не було так гидко на душі від побаченого!...

Клянуся – невбиєнний запах баланди і немитого ганчір'я, що просякнуло за 150 років Катеринівську будівлю Лук'янівської тюрми, так не гнітить як цей духовний сморід...

На каналах пропала не тільки українська мова – пропала Україна. Навіть у Новий рік – що було українського в програмах? Тільки невтомна Сердючка плюс незрівнянний „читець-декламатор" брехні про перемогу над кризою Азарова. Все! У Новий рік в Україні Януковича вже й співати було нікому. Чому пісенна колись Україна мала давитися старим жмихом московських артистів? Чому на традиційних „голубих вогниках" ми слухали поздоровлення не нашим героям? Невже у нас не було перемоги „Шахтаря", братів Кличків, ювілею театру ім. Франка, врешті – народних зірок „Х-фактора"?

Чому карнавал ідіотизму мильних вистав іде виключно в російських декораціях? Чому тепер навіть у сатиричних програмах, крім дивом живого „95-го кварталу", нас намагаються смішити персонажами у російських погонах і під російським гербом?

Не рятує ситуації наявність окремих проявів українського. Різдвяні звізди, колядки, шопки і Меланку з „Країни мрій" Олега Скрипки запалюють серця. Та все ж це, скоріше, дозволена резервація для дітей та туристів. У такій мізерній пропорції українське на свята дозволяється як легкий акцент упокореної колоніяльної Хохляндії...

За два дні я проковтнув „Записки..." Л. Костенко. Скільки живих думок, щирих емоцій, точних висновків! Як свіже повітря в годину щоденної прогулянки, що належить ув'язненим, такі книги, очевидно, необхідні тим, хто хоче залишатися людьми в Україні. Врятуйте наші душі – вимкніть зомбоскриньку, візьміть книги Андруховича, Забужко, Костенко, Загребельного, Іваничука, Дзюби, Грабовського, Шкляра, Мушкетика, Горліс-Горського, Вінграновського, Стуса.

Вимкніть бидлячий шансон в авті і на роботі. Полікуйтеся Квіткою Цісик, „Пікардійською терцією", Івасюком, Чубаєм. Звичайно, кисень справжніх емоцій дістанете від Чехова, Достоєвського, Шукшина, Булґакова, Бердяєва, Гемінґвея. Ремарка, Селенджера, Муракамі, Гендінга, Маркеса, Бродського, Шекспіра, Ахматової, Блока. Але я думаю, що в нинішній Україні дуже важливо залишитися не тільки культурною людиною, але й українцем. Стовідсотково має правду Л. Костенко: „У нас тепер така свобода, наче сміттєпровід прорвало. Свобода хамства, свобода невігластва, свобода ненависти до України. Все, що є ницого й зловорожого, вигрівається під сонцем нашої демократії. Україною правлять люди, які її не люблять і яка їм чужа".

Після минулих виборів, коли розчарування і безнадія захопила суспільство, мене двічі врятували книжки. „Музей забутих секретів" О. Забужко пронизливо підтвердив – у кожному часі є місце для підлости й зрад, а є місце для вірности й пожертви. Нова книга Л. Костенко вчить: лінію оборони фронту національної гідности мають тримати не тільки мертві герої, але й живі українці.

НА ТЕМИ ДНЯ

Значення інтелектуального подвигу Рафаєля Лемкіна

Збігає 63-ій рік від часу, коли ООН прийняла Конвенцію про запобігання та покарання злочину геноциду, головним автором якої була інтелектуально і морально чесна людина – польсько-американсько-еврейський юрист Рафаєль Лемкін.

До 20-річниці Голодомору 1932-1933 років він написав статтю „Радянський геноцид в Україні". Цитую:

„Те, про що я хочу говорити, є, мабуть, клясичний приклад радянського геноциду ... знищення української нації. ... Третій напрямок радянського пляну був спрямоваий на фармерів, велику масу незалежних селян, які є носіями традицій, фолкльору і музики, національної мови та літератури, національного духу України.

Зброя, використана проти цього прошарку, є, мабуть, найстрашніша з усіх – голод. Між 1932 і 1933 роками померли від голоду 5,000,000 українців ... ".

Щоб краще уявити маштабність геноциду, згадаймо, що згідно з переписом населення 1926 року в СРСР було 31 млн. українців. Перепис 1937 року, як тільки недавно з'ясувалося, показує лише 26 млн. Таким чином за 11 років зменшення становить 5 млн. осіб. Інші групи населення в СРСР зросли на 17 відс. за той же період часу. Якби українцям дозволили збільшуватися, то у 1937 році їх мало бути 36 млн. Розбіжність – 10 млн., вона включає ненароджених дітей від убитих голодом вагітних матерів. Таким чином 7-10 млн. – це досить виважена цифра. Росіян за цей період збільшилося на 23 відс. Щоб краще зрозуміти виняткову жорстокість цього радянського злочину, зауважмо, що в число жертв включено близько 3 млн. дітей.

Конвенція про геноцид констатує про геноцид вірмен 1915 року, український Голодомор 1932-1933 років та Голокост під час Другої світової війни. Цікаво, що, з точки зору Конвенції, з цих трьох основних геноцидів тільки український стався в мирний час. Геноцидів було більше: в Камбоджі, Зімбабве, Боснії та Герцеґовині, Рванді, Дарфурі, і навіть в іракському Курдистані.

Ефективність Конвенції може бути поставлена під сумнів насамперед у галузі покарання. Адже Міжнародний трибунал був створений щойно 50 років пізніше і, на думку багатьох дослідників, залишається досі не дуже ефективним. Однак, навіть ця обставина не применшує значення Конвенції. Воно полягає передусім у тому, що поняття „геноцид" поширено і на „мирний час", як і на воєнний, і визначені засоби запобігання, як і покарання, хоч воно й не містить серйозного механізму правозастосування.

Конвенція набула значного морального стандарту, і лише найбільш зухвалі режими можуть діяти всупереч її вимогам. Саме завдяки цьому стандарту Конвенція актуальна і сьогодні. Ми живемо в набагато відкритішому світі. Сьогодні кіберпростір є величезним форумом для обрання форм організування та поширення революцій. Так само кіберпростір є захисним механізмом стримування або запобігання геноциду великого маштабу. Але тільки тому, що світ визнає геноцид найтяжчим мислимим злочином – як масове вбивство з чітко визначеним злим наміром.

Конвенція значною мірою відповідальна за це. Під час тривалої дискусії навколо проєкту та прийняття Конвенції в 1940-их роках принаймні одна з форм геноциду, культурна, була розглянута і потім відхилена. Можливо, сьогодні був би добрий час повернутися до цього.

Для нас це важливо з погляду становища української етнічної спільноти в Росії. Порушення Росією, у своїх кордонах, прав людини і прав меншин – відомий факт. Верховний комісар ООН з прав людини ствердила, що „Росія в даний час має найбільшу кількість справ, що знаходяться на розгляді Европейського суду з прав людини". Це було частково віднесено на рахунок ендемічних проблем, що існують у правовій системі Росії. Закон Росії про релігію визнає лише релігії, які діяли під час правління Йосифа Сталіна, зокрема російське православ'я. Українське православ'я чи український католицизм офіційно оголошені поза законом, хоч їм дозволяється функціонувати без юридичної реєстрації і без власности. Меншини функціонують, але не отримують ніякої державної допомоги.

Насправді у Росії немає міністерства у справах меншин. У випадку з українською меншиною, яка є найбільшою в Росії, Москва нещодавно вдалася до нового обмеження її діяльности. Справи про закриття двох великих українських громадських організацій в даний час є в судах в Росії і в Страсбурзі. Міністер закордонних справ Сергій Лавров визнав політичний характер процесу ліквідації. Це є ніщо інше як культурний геноцид, хоч не у визначенні Конвенції, але, тим не менш,такий, якому потрібно запобігти.

Конвенція про Геноцид і пізніша Декларація прав людини залишаються стандартами, якими міжнародне співтовариство і міжнародні організації мають керуватися. Співтовариство ООН повинно рухатися вперед, щоб розширити цей моральний стандарт в постійно мінливому і все прозорішому світі.

Аскольд С. Лозинський,
Ню-Йорк

Уточнення

9 грудня у „Свободі" було помилково повідомлено, що Союз Українок Америки передав ректорові Українського Католицького Університету д-рові о. Борисові Ґудзякові пожертву 100 тис. дол., тоді як насправді була передана лише перша частина цієї пожертви – 25 тис. дол.

В Києві засяяли вогні ялинки

КИЇВ. – 19 грудня Президент України Віктор Янукович урочисто засвітив вогні головної новорічної ялинки України, що встановлена на Майдані Незалежности. На свято зібралися мешканці і гості столиці, які прийшли з національними прапорцями і новорічною символікою. На час проведення урочистостей вулицю Хрещатик було перекрито. Після запалення вогнів на ялинці для киян влаштували файєрверк. Оформлення ялинки витримане відповідно до стилістики чемпіонату Евро-2012. *Фото: УНІАН*

Закон про землю – ярмо для України

9 грудня Верховна Рада України ухвалила в першому читанні проєкт закону „Про ринок земель". Закон, в разі ухвалення в цілому, набуде чинности від початку 2013 року. Згідно закону купувати землі зможуть лише громадяни України і держава. В одні руки особа може придбати не більше як 100 гектарів землі. Одне господарство може узяти в оренду не більше як 6,500 гектарів землі. Фізична чи юридична особа може орендувати в районі не більше 5 відс. угідь і така особа має бути обов'язково зареєстрована за місцем розташування землі. Ніби усе правильно, бо ринок землі потрібен українській економіці. Але опозиція не голосувала за законопроєкт.

Територія України складає понад 60 млн. гектарів, з яких 26 млн. гектарів передані селянам. Опозиція вважає, що закон написаний для того, щоб швидко приватизувати, а потім перепродати решту – державні землі. За цим законом можна і чужинцям віддати українську землю для ведення садівництва, що теж є видом сільськогосподарської діяльности. Законопроект також передбачає на земельному ринку монополію держави.

У „Дзеркалі тижня" 9 грудня співавтор трьох земельних кодексів України д-р Леонід Новаківський нагадав, що Конституція України від 28 червня 1996 року закріпила прилюдну (державну та комунальну) та приватну форми власности на землю. Громадянам України передали у власність на безоплатній основі близько 70 відс. угідь. 1999 року, коли паювання земель завершили, 52 відс. усіх паїв мали сільські пенсіонери — найменш активна частина сільського населення, які почали продавати, дарувати, передавати у спадок свою землю. Тоді уряд заборонив продажу землі. Але це лише прискорило обезземелення селянства. Частина площ не використовується зовсім.

Сфера земельних взаємин наскрізь просякнута корупцією і криміналом – від низу і до горішнього ешелону. Про це говорив Президент Віктор Янукович 18 листопада на урочистих зборах з нагоди Дня працівників сільського господарства, закликаючи подолати це ганебне явище. Подолати лихо може громадська контроля з боку органів громадського самоуправління, інших громадських організацій, усіх громадян. У країнах Европи контроля за землекористуванням є невіддільною складовою екологічного права.

Чужинцям не треба купувати землю. Новий закон дозволяє передання земель в оренду закордонним інвесторам, які вкладатимуть гроші не в придбання земель, а у розвиток переробних галузей. Фактично ж земля перейде до них. Україна повернеться до минулих століть, коли її землею володіли спершу польські, потім – російські маґнати. Часто-густо, як і в минулому, їх представлятимуть місцеві управителі. Селяни отримуватимуть копійки за оренду, а орендарі збагачуватимуться. Їм будуть байдужі соціяльні проблеми села. Сучасні аґрарні технології також залишать головну масу селян без заробітку на власній землі.

Наразі у селян вже відбирають землю місцеві і столичні державні органи та окремі діячі. Газета „Економічна правда" 11 грудня повідомила, що в Україні створено державну корпорацію, яка має об'єднати 1 млн. гектарів землі на користь „сім'ї" В. Януковича. Представники цієї корпорації самі не мають грошей на заволодіння землею, але набувають її за гроші „замовників" для столичного центру. Також ця корпорація прагне зосередити в своїх руках усі канали зберігання і перевезення зерна, щоб цим перепинити шлях до вільної торгівлі безпосереднім виробникам збіжжя. Власник аґрофірми Аркадій Корнацький заявив в „Економічній правді": „Ця сволота на селянську шию ярмо вішає". Насправді режим В. Януковича у вигляді нового закону готує ярмо для усієї України.

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Як Різдво прийшло в Україну

Закон про загальне святкування свята Різдва Христового з'явився у кодексах римського імператора Теодосія 438 року, проте у Римі почали відзначати Різдво значно раніше. Існують дані, що Різдво святкували 25 грудня вже у 353 році, бо в так званому Хронографі Філокалюса з 354 року поміж християнськими святами знаходиться вже й Різдво 25 грудня.

Встановлення дати святкування ймовірно було пов'язане з святом Непереможного Сонця, що було введене у 274 з нагоди переходу Сонця через точку зимового сонцестояння. На цей символічний зв'язок пізніше вказували отці Церкви, які зазначали, що свято встановлене не задля народження сонця, а задля народження Того, хто те Сонце сотворив.

Різдво належить до найвеличніших свят в історії людства. Це свято на честь того, що сам Бог, Творець неба і землі, Всемогутній, втілився, став людиною, щоб спасти людей всього світу, допомогти їм побачити правильний шлях у житті.

Історично достовірна дата народження Христа наразі невідома. Однак у Євангелії від Луки про цей час написано, що тоді відбувся перший в Юдеї перепис населення, а владу мав над нею намісник римського імператора Квіріній. У 525 році римський монах, папський архіварією Діонісій Малий зробив розрахунки, за якими Ісус Христос народився у восьмий день до січневих календ (початку нового місяця).

Протягом 300 років християни не мали окремого свята Христового Різдва. Можливо це було пов'язано з впливом юдаїзму, який вважав народження людини початком скорбот. Коли ж у християнські громади увійшли греки та інші еліniські народи, було почате святкування Різдва Христового. Свято Різдва набуло великого значення у світі у зв'язку з прийняттям християнства офіційної релігії Римською імперією.

Формальне рішення про святкування Різдва Христового 25 грудня було прийняте на Третьому Всесвітньому церковному соборі в 431 році.

Святкування Різдва на Сході впровадили три отці Східньої Церкви свв. Василій Великий, Григорій Богослов та Іван Золотоустий.

Церква Київської Русі, борючись з язичництвом, переосмислила давні свята у християнському контексті, зберегла чимало доброго, що існувало в язичництві, зокрема сільськогосподарський хліборобський календар. Таким чином, в Україні день початку нового сонячного, хліборобського року отримав новий, християнський зміст, як Різдво, свято народження Божого Сина, Спасителя світу.

Залишився без змін звичай поминання предків, праотців, які мають вічне життя у Бога в небесних поселеннях. У святкуванні Різдва мали брати участь усі приналежні до родинного кола. На Свят-Вечорі зосередилася головна увага свята, а на саме Різдво залишилася тільки Служба Божа в церкві та відвідування і гостювання родичів та знайомих з відповідними розвагами та забавами.

За правило було ходити в гості. Молодь починала колядувати. Колядницькі ватаги споряджали переважно парубки, які вибирали ватага, „міхоношу", „козу", „пастуха з пугою" та інше. Обов'язковою була рухома зірка, яку постійно носив ватаг. Заходячи на подвір'я, колядники просили дозволу і починали виставу з віншувальних пісень-колядок та жартівливих сценок.

У деяких місцевостях України були й дівочі ватаги. Вважалося, що чим більше колядників одвідає оселю, тим щедрішим буде для родини рік. Віншувальників намагалися відповідно обдарувати. Отримані харчі та гроші молодь віддавала на „великі вечорниці", які справляли 8 січня. Це були чисто молодіжні розваги.

(У підготуванні цієї розповіді про Різдво використані матеріяли Вікіпедії).

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році **Видає Український Народний Союз**

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"		
Адміністратор	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень	Марійка Осціславська	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ювілейний рік УВУ: підсумки, почуття вдячности

Закінчуються відзначення 90-ліття Українського Вільного Університету (УВУ) в Мюнхені. Як голова Організаційного комітету святкувань в Америці, почуваюся до приємного обов'язку подякувати усім, хто причинився до проведення успішних конференцій у Вашінґтоні, Філядельфії та Ню-Йорку.

Ці урочистості звернули увагу загалу на УВУ, який вже впродовж 90 літ вірно служить українській науці. Як відзначив у своєму привіті президент Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці д-р Орест Попович, „працюючи в тяжких умовах, УВУ блискуче вив'язався зі своїх історичних завдань, про що свідчать тисячі студентів, які здобули в ньому вищу освіту, як і те, що УВУ став центром українського наукового та інтелектуального життя спочатку у Празі, а відтак в Мюнхені".

Немовби відповідаючи на запитання сучасників – чи сьогодні, в умовах незалежної України, й надалі існує потреба в УВУ, президент О. Попович ствердив: „Для української мови та україноznавства – ситуація в Україні сьогодні невідрадна. Державною мовою нехтують, історію України перекручують, наших героїв – очорнюють. Під загрозою опинився навіть сам стан вищої освіти в Україні. Отже, місія УВУ залишається актуальною".

Оцінюючи ці святкування, хочу подякувати керівникам ювілейних сесій: у Вашінґтоні – достойному судді Богданові Футеєві, у Ню- Йорку – відомому адвокатові Андрієві Шулеві; новообраному ректорові УВУ проф. Ярославі Мельник, яка була головним доповідачем усіх трьох конференцій; Митрополитові-Архиєпископові Філядельфійському Стефанові Сороці – за відкриття сесії у Філядельфії; Єпархові-емеритові Василеві Лостенові, почесному докторові УВУ, – за сердечний привіт; Послові України в США Олександрові Моцикові – за його гостинність та підтримку у проведенні конференції в приміщенні Посольства України у Вашінґтоні; президентові Української Вільної Академії Наук в США (УВАН) і колишньому ректорові УВУ проф. Альбертові Кіпі; д-рові Ярославові Заліпському, голові Осередку НТШ у Філядельфії; усім доповідачам та учасникам конференцій.

Окрема подяка – голові Фундації УВУ в Ню-Йорку Теодорові Воляникові; почесному докторові УВУ Володимиру Ракові і секретареві Оргкомітету, почесному докторові УВУ Іванові Буртикові. Кожний з них на свій спосіб причинився до успішного проведення цих подій.

Чимало організацій заслужили собі на подяку за допомогу у цих ювілейних торжествах, між ними є Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці, Товариство „Свята Софія", Нюйоркська кредитівка „Самопоміч" й Український Конґресовий Комітет Америки.

Маю надію, що реноме Українського Вільного Університету стане заохоченням для української громади підтримати діяльність цього навчального закладу, надсилаючи свої пожертви на адресу Фундації УВУ в Ню-Йорку: Ukrainian Free University Foundation, P. O. Box 1028, New York, NY 10003. Цим ми запевнимо, при Божій помочі, успішне відзначення 100-ліття УВУ в 2021 році.

Леонід Рудницький,
Філядельфія

Щирі вітання з Казахстану

Іван Буртик (в центрі) серед українців Казахстану.

Асоціяція „Українці Казахстану" вітає з 87-річчям від дня народження Івана Буртика, голову Ради оборони і допомоги Україні Українського Конґресового Комітету Америки, почесного члена Товариства української культури ім. Тараса Шевченка Павлодарі.

І. Буртик протягом останніх 18 років підтримує тісні зв'язки з українцями Казахстану, докладає чимало зусиль, допомагаючи побратимам степового краю, завжди спішить на допомогу потребуючим. Саме дякуючи його піклуванням у Казахстані побудовано українські греко-католицькі храми та каплиці в Караґанді, Павлодарі, Сатпаєві, селищі Шидерти, будується церква в Астані.

У Павлодарі створена школа гри на бандурі, бо саме він знайшов у Америці чотири чернігівські бандури і переслав їх до Казахстану. І. Буртик витрачає чимало своїх грошей, допомагаючи українському часописові в Астані, недільним українським школам. З його ініціятиви останні три роки надається фінансова допомога потребуючим воякам Української Повстанської Армії, котрі доживають свого віку в Казахстані.

І. Буртик разом з побратимами з-за океану організував пересилання до Павлодару та Караґанди чотирьох контейнерів з одягом, ліками та літературою. Він нерідко провідує своїх земляків у Казахстані, пише про їхнє життя.

Бажаємо І. Буртикові міцного здоров'я, радощів та благополуччя, успіхів у всіх його приватних та громадських справах!

Михайло Парипса,
голова Асоціяції,
Павлодар, Казахстан

Допоможіть створити бібліотеку

Парафіяльна рада храму Різдва Пресвятої Богородиці Української Православної Церкви Київського патріярхату села Петрик, що на Вінниччині, який 13 років тому відкрито у невеликому подільському селі, вирішила створити парафіяльну бібліотеку, щоб вести просвітницьку роботу на парафії.

Народ живе за межею бідности, тож рідко хто може дозволити собі купити книги чи диски, а водночас дуже потрібно, щоб люди читали добру, правдиву релігійну та історичну літературу, дивилися на повчальні фільми – особливо коли Російська Православна Церква масово розповсюджує свою цареславну літературу.

Ми вирішили звернутися до всіх українських патріотів, українського духовенства (православних і греко-католиків), до керівників громадських оранізацій, директорів видавництв та бібліотек, до всіх людей доброї волі з проханням зробити свій внесок у духовне відродження Поділля, подарувати книги, журнали, диски, зокрема про переслідування і підпілля Церкви.

Наша адреса: о. Василій Дида, вул. Степана Руданського, 27, село Петрик, Літинського району, Вінницької области, 22362 Ukraine.

Електронна пошта: dydavasyliy@gmail.com, тел.: (380-67) 353-6678.

о. Василій Дида,
Петрик, Вінницька область

Привітали довголітню союзянку

18 вересня в нашій громаді відбулося відзначення дня народження довголітньої союзянки Олі Дубрівни-Соловей, яке було організоване з ініціятиви 58-го Відділу Округи Союзу Українок Америки, членкою якого вона є вже довгі роки.

На святі були присутні представники різних громадських організацій Дітройту.

Життя О. Дубрівни-Соловей присвячене музиці, яку вона любить і ділиться нею з іншими.

Наталка Марущак, членка комітету з відзначення цього дня, підготувала присутніх в залі до зустрічі з О. Дубрівною-Соловей. Її зустріли голосним українським „Многая літа" та американським „Happy Birthday".

В залі було близько 200 осіб. О. Дубрівну-Соловей вітали як віддану парафіянку, вчительку музики, піяністку, керівника хору „Золоті дзвони" і групи „Соловейки".

Ведуча програми Лідія Таращук зачитала вітання від голови Округи СУА Лідії Яхницької, яка не могла бути присутньою на святі.

Голова 58-го Відділу Юлія Стойко привітала О. Дубрівну-Соловей з цим знаменним днем в її житті.

Галина Тирнер-Деркач зачитала вітання президента дирекції „Українського села" д-ра Миколи Палмара.

Леся Лис вручила грамоту від губернатора штату Мишиґен Рика Снайдера.

Зворушливим було привітання від церкви Неустанної Помочі, де О. Дубрівна-Соловей є парафіянкою. Тріо „Соловейки" (Наталка Марущак, Ліля Літинська та Кристі Ольшевська) виконало пісню-молитву „Богородице Діво", а парох церкви о. Володимир Петрів висловив О. Дубрівні-Соловей глибоку вдячність за працю для церкви.

Промовляли Маруся Лончина-Лісовська – директор Українського Музичного Інституту Америки в Дітройті, Олег Цеплий – голова Українських Ветеранів в Дітройті і довголітній учасник хору „Золоті дзвони", Володимир Щесюк – диригент симфонічної оркестри „Лівонія", у якій О. Дубрівна-Соловей є багаторічним членом дирекції. Під акомпаніямент Люби Щесюк маестро виконав пісню „Про маму", на яку сам написав музику, присвятивши пісню О. Дубрівні-Соловей.

Тепло промовляла її товаришка Ольга Маєр.

Пролунали пісні в виконанні Яреми Цісарука під акомпаніямент Василя Перця, та Марії Назаренко під акомпаніямент Л. Щесюк.

Під спів „Многая літа" у виконанні хору „Золоті дзвони" внесли торт з свічками, які О. Дубрівна-Соловей загасила.

Від родини з України виступив Володимир Майорчак, який прочитав написаний ним вірш в честь О. Дубрівни-Соловей, а його син Юрій прочитав цей вірш англійською мовою у перекладі Лідії Врублевської .

Дочка О. Дубрівни-Соловей Катерина Бабак подякувала всім за таке несподіване свято, а її син Андрій заспівав на мелодію жартівливої української музики складені ним в гуморі власні теплі слова.

О. Дубрівна-Соловей тепло подякувала всім присутнім.

Свято підготували Марцелина Хомяк, Ю. Стойко, Марія Зарицька-Червійовська, Галина Гришко, Катя Конея, Н. Марушак, О. Маєр, Надя Сепел, Ненсі Віхар, Л. Таращук.

Віра Крива,
Дітройт

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Тетяна-Ксеня Іваник, доня Христини і Христофора Іваників, з Фармінгтону, Конектикат, – нова членка 254-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуня Ольга і дідусь Ричард Іваники.

Софія-Марія Покора, доня Віри та капітана Андрія Покорів, з Лейсі, Вашінгтон, – нова членка 277-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуня Анна та дідусь Богдан Покори.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Патріярх Святослав зустрічався з українською молоддю Філядельфії

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 12 листопада Український Освітньо-Культурний Центр (УОКЦ) відвідав Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Святослав (Шевчук). Метою візити була зустріч з дітьми та молоддю з Нашої Української Рідної Школи, Пласту та Спілки Української Молоди Америки.

Патріярха Святослава при вході привітали хлібом-сіллю хлопці та дівчата в українських строях, учасники танцювальної школи „Волошки". Вітальне слово виголосив президент УОКЦ Борис Павлюк.

Глава УГКЦ відвідав учнів „Світлички", які влаштували з цієї нагоди невеличкий концерт.

Наступною точкою програми була зустріч з дітьми передшкілля і п'ятих кляс. Діти дізналися, що у УГКЦ має 3,200 священиків, з них в Україні – 2,300 осіб. Патріярх Святослав зфотографувався зі школярами.

Наталія Ґріґа

Учні „Нашої Української Рідної Школи", пластуни та сумівці з Патріярхом Святославом (у центрі). *Фото: УОКЦ*

Відбулась зустріч управителів українських кредитівок США

ГОРШАМ, Пенсильванія. – Централя Українських Кооператив Америки (ЦУКА) провела конференцію управителів українсько-американських кредитових спілок у США 4 жовтня в Українсько-американському центрі „Тризуб".

Присутніх було 23 управителі й виконавчі директори кредитівок. Конференцію організувала Українська Кредитова Спілка „Самопоміч" Філядельфії.

Управителів і виконавчих директорів привітали голова ЦУКА Богдан Курчак і Маруся Колодій – голова дирекції Кредитівки „Самопоміч" Філядельфії.

До порядку денного конференції входили дискусії на теми, що цікавлять управителів і виконавчих директорів. Представник фірми „Reinsel Kuntz Lesher LLP" Францис Донелі доповів про сучасні проблеми книговедення і звітування. Тобіяс Тим з фірми „The Morgan Stanley Smith Barney Credit Union Group" говорив про стратегічне управління інвестиційного портфелю для максимального прибутку.

Анатолій Мурга – управитель відділу маркетінгу Української Кредитової Спілки „Самопоміч" в Філядельфії, розповів про „Фейсбук", Петро Доброскок – управитель інформатики Кредитівки „Самопоміч" Ню-Йорку говорив про захищення інформації про членів кредитівки.

Орися Бурдяк

Учасники конференції управителів і директорів українських кредитівок.

Українська ялинка в Мадярському музеї

НЮ-БРАНЗВИК, Ню-Джерзі. – Вже дев'ятий рік 65-ий відділ Союзу Українок Америки в Ню-Бранзвику бере участь у Фестивалі ялинок, який влаштовує Музей американської мадярської фундації. Американська Мадярська Фундація існує від 1955 року для збереження цінних мадярських архівів, бібліотеки та для підтримки музею. Такі фестивалі музей влаштовує вже 23 роки. За цей час музей відвідало біля 80,000 осіб, які оглянули понад 40 виставок.

Ірена і Світлана Старожитники з 65-го відділу СУА, який очолює Наталія Головінська, доклали всіх зусиль, щоб українська ялинка передала народне мистецтво – вишивки, ручні прикраси. Біля ялинки виставлено українські ляльки в народних строях – дівчину й козака.

Українська ялинка в Мадярському музеї в Ню-Бранзвику, Ню-Джерзі.

Відкриття фестивалю відбулося 11 грудня короткою святковою програмою – виступом членів місцевого мадярського церковного хору та читанням мадярської поезії.

Другу кінцеву точку підготувала Марія Попель, яка разом з Ярославом Пашковим заспівала три колядки при акомпаніяменті бандур. М. Попель ознайомила присутніх з цим українським народним інструментом і розповіла коротко історію бандури.

Після програми організатори фестивалю запросили присутніх на перекуску, а 65-ий відділ подбав, щоб вони також скуштували український медівник.

Крім України, на фестивалі були представлені ялинки США, Білорусі, Данії, Угорщини, Італії, Японії, країн Південної Америки, Латвії, Литви і Швеції.

Виставка ялинок буде відкрита до 29 січня. Її можна оглянути від вівторка до суботи від 11-ої до 4-ої год, а в неділю – від 1-ої до 4-ої год.. Адреса музею: 300 Somerset St., New Brunswick.

Оксана Кузишин

ПАМ’ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Українські громади Америки і усього світу в останні дні листопада вшанували пам’ять жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні. Нижче вміщено повідомлення про ці жалобні події.

ВАШІНҐТОН

28 листопада в Посольстві України в США відбувся поминальний захід з нагоди 78-ої річниці Голодомору 1932-1933 років в Україні, у якому взяли участь Посол України Олександер Моцик, представники духовенства та української діяспори, працівники посольства.

На початку заходу Панахиду за жертви Голодомору відслужили священики українських церков у Вашінґтоні.

Посол О. Моцик поінформував про жалобні заходи, які відбулися в Києві. Було також оголошено Звернення Президента України Віктора Януковича до народу в День пам’яті жертв Голодомору.

„Українська держава робитиме все, аби правда про Голодомор була відкрита до найменшої дрібниці, а безневинні жертви цього злочину були по-християнськи вшановані, – наголосив О. Моцик. – До 80-ої річниці Голодомору в Україні 1932-1933 років у Гарвардському університеті готують спеціяльний атлас, який дозволить відобразити маштаби цієї трагедії на мапах. Цього року ми розпочали практичну роботу з спорудження у Вашінґтоні Меморіялу Голодомору.

Переконаний, що спільними стараннями України та української громади Америки наступного року ми завершимо усі процедури і відкриємо у столиці США меморіял, який стане ще одним символом безсмертя українського народу та сприятиме подальшому зближенню українського та американського народів на основі спільних цінностей.

Ми вдячні українцям Америки, які докладають надзвичайно багато праці та зусиль для збереження пам’яті про ці жахливі сторінки історії українського народу.

Дякуємо нашим американським друзям, які розуміють і повністю розділяють біль нашого народу, єднаються з нами в скорботі, пишаються волелюбністю та міцністю українського народу, готові всебічно розвивати стратегічне партнерство з нашою державою та спільно з Україною робити все необхідне, щоб подібні катастрофи більше ніколи на повторились“.

Учасники поминального заходу запалили на подвір’ї Посольства свічки пам’яті та вшанували жертви Голодомору хвилиною мовчання.

Таня Шальковська

Учасники вшанування в Посольстві України у Вашінґтоні пам’яті жертв Голодомору.

НЮ-ЙОРК

19 листопада Школа українознавства Об’єднання Українців Америки „Самопоміч“ вшанувала пам’ять жертв Голодомору-геноциду в Україні 1932-1933 років.

Надзвичайно зворушливою і виховною була тематична лекція пам’яті для усіх учнів, присвячена безпрецедентному злочинові комуністичної системи проти українського народу.

В актовій залі директор Іван Макар промовою відкрив жалобну церемонію, яка продовжилась запалюванням пам’ятної свічки та хвилиною мовчання.

Учні деклямували вірші під акомпаніямент „Реквієму“ Мирослава Скорика, виконаного Настею Антонів на фортепіяні та її донькою Мартою – на скрипці.

Після цього учні з батьками і вчителями взяли участь у жалобній церемонії у катедральному соборі св. Патрика. Урочиста процесія учнів в українських сорочках поклала стебла пшениці і квіти коло свічки пам’яті Голодомору на столі перед вівтарем.

Тарас Глум

НОРТ-ПОРТ, Фльорида

Громадський комітет 26 листопада в Українському релігійному і культурному осередку св. Андрія організував перегляд документального фільму „Genocide Revealed“ Юрія Лугового, який отримав багато нагород на міжнародних фестивалях. Вхід до осередку був освічений символічними свічечками. При вході на двох столах було виставлено книжки про Голодомор українською та англійською мовами, як також матеріяли про Голодомор для вчителів та наукових установ.

Галя Ліснича привітала гостей від імені Громадського комітету. Після перегляду фільму при каві були висловлені позитивні відгуки за надзвичайно цікавий фільм.

Між присутніми були д-р Михайло і Роксоляна Яримовичі – членка Головної управи Союзу Українок Америки, Одарка Горбачевська, яка виступала в місцевій середній школі та в публічній бібліотеці Сарасоти з інформацією про Голодомор 1932-1933 років, Галина Король, яка також виступала в школі як очевидець Голодомору, Галина Шраменко, Дора Грицеляк та Раїса Кохно, чиї родичі загинули в час Голодомору.

27 листопада в українських церквах міста було відслужено Панахиду за жертви Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні. Активну участь у цій імпрезі узяли Г. і Віктор Лісничі, Клара і Володимир Шпічки, О. Горбачевська, Надія Фатенко та Богдан Боднарук.

Віра Боднарук

МИРГОРОД, Полтавська область

Напередодні всесвітнього Дня скорботи у школах міста віднулися тематичні лекції пам’яті. Ініціятором їх проведення стала молодіжна громада літературно-видавничої студії „Ганнуся“, яка діє на базі Діяспорної бібліотеки ім. Галини Король. Студія

(Закінчення на стор. 11)

Діти взяли участь у жалобній церемонії у катедральному соборі св. Патрика в Ню-Йорку.

В Школі українознавства Об’єднання Українців Америки „Самопоміч“ Ню-Йорку під час вшанування пам’яті жертв Голодомору.

ПАМ’ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

(Закінчення зі стор. 10)

підготувала і видала низку художніх і документальних книг, серед яких найбільшою популярністю вже багато років користується „Тридцять третя сльоза України“ – базовий наочний матеріял для проведення виховних заходів.

Студія „Ганнуся“ організувала екскурсії дитячих колективів до новоствореного у Миргороді Музею Голодомору – місця, де від голодної смерти загинули сотні вихованців одного з сталінських сиротинців

Анатолій Сазанський

ЛОНДОН, Онтаріо

Щорічне відзначення пам'яті жертв нечуваної у світі трагедії Голодомору в Україні з кожним разом набуває значення чинника, який об'єднує українців у світі, дає важливе відчуття належання до національної історії.

Схилила голови в пам'ять жертв протиукраїнського геноциду соборна громада в онтарійському місті Лондоні, під проводом голови місцевого відділу Конґресу Українців Канади Дарії Грицьків та її співробітників.

В останні дні листопада цього року по 33 чорні прапори, символізуючи трагічний 1933 рік, замаїли входи до обидвох українських церков, будинків Українського Культурного Центру, Міської Управи та Університету Західнього Онтаріо.

Отець Едвард-Данило Іванко, уродженець Вініпеґу, з другого вже покоління українських емігрантів, відомий з виступів на релігійні теми, цього року підготував зворушливий монтаж з англійських інформативних текстів та українських жалібних пісень на тему Голодомору, щоб зробити її ще більше помітною в історії народів світу.

Перша зустріч о. Е.-Д. Іванка з українською громадою Лондону відбулася 17 листопада в Українському Культурному Центрі. Тепло привітала гостя голова місцевого КУК Д. Грицьків даруючи йому пропам'ятну відзначку з трагічними п'ятьма колосками, яку виготовив місцевий Відділ КУК за оригінальними зразками з України, та прочитала зворушливий вірш-спогад Михайла Федева, який ще дитиною пережив жахи Голодомору.

Стефан Андрусяк, голова церковної громади і заступник голови Відділу КУК, розповів про життєвий шлях отця та його діяльність. Голова Ліґи Католицьких Жінок та голова організації „Золотий вік" Віра Хома подарувала отцеві вишиту червоними і чорними нитками серветку та писанку з мотивами хреста, тризуба і портретом Тараса Шевченка.

Сам отець закінчив зустріч відспівуванням прекрасного староукраїнського лірницького канту про Страсті Христові.

Наступного дня о. Е.-Д. Іванко відслужив святу літургію та панахиду за душі жертв Голодомору у католицькій церкві Христа Царя та відвідав виставку плякатів про Голодомор в Університеті, яку влаштував надзвичайно активний місцевий український Студенський клюб під головуванням Анастазії Остапчук, за старанням студента Данила Коструби.

Верховною точкою відзначення став 18 листопада виступ о. Е.-Д. Іванка у престижному міському Великому театрі. Цей виступ зібрав численних глядачів, як українців, навіть з дальших околиць, включно з великим числом студентів, так і зацікавлених місцевих громадян, представників Міської управи, місцевих членів Парляменту та інших визначних особистостей міста.

За глибоко продуманий мистецький виступ дякувала щиро о. Е.-Д. Іванкові голова Комітету пам'яті про Голодомор при Канадському Українському Конґресі Ірина Мицак.

На закінчення голова відділу КУК Д. Грицьків вручила о. Е.-Д. Іванкові червоно-криваві квіти із вплетеними п'ятьма колосками, бо за стільки ж колосків, зірваних на полі у час Голодомору, совєтська влада карала наших виголоднілих селян жорстоко, аж до розстрілу....

Святкові відзначення болючої річниці закінчила Панахида за Жертви Голодомору в місцевій православній церкві Пресвятої Трійці, яку відслужили обидва священики українських церков о. В. Федів та о. Ігор Петрик. Від свічки моління були запалені інші свічки, і у вечірній тиші під 10 ударів жалібного дзвону, кожний удар – у пам'ять одного мільйона невинних жертв, присутні пом'янули жертви Голодомору.

Після Панахиди в церковній залі присутні мали нагоду зустрітися з свідками Голодомору, яких на сьогоднішній день в Лондоні є 12, поділитися чорним житнім хлібом, спеченим свідком Голодомору Олександрою Тищенко.

Леся Храплива-Щур

КЛІВЛЕНД

27 листопада в усіх українських храмах Великого Клівленду відбулися поминальні Панахиди зі запаленням свічок пам'яті за невинними жертвами Голодомору. А по полудні біля Пам'ятника жертв Голодомору при соборі св. Володимира в Пармі священики українських католицьких і православних церков на чолі з Владикою Іваном Бурою під дзвін соборних дзвонів відслужили поминальну Панахиду за жертвами від голоду.

Вступне слово перед Панахидою виголосив настоятель собору св. Володимира о. Іван Наконечний.

З промовою виступив голова Управи Українських Злучених Організацій Огайо Ігор Дячун, який з обуренням говорив про невизнання нинішньою владою Віктора Януковича факту геноциду українського народу сталінським режимом.

Відтак отці освятили Пам'ятник і всі спільно помолилися за душі мільйонів жертв Голодомору.

Василь Романчук

Одарка Горбачевська при виставлених книжках про Голодомор в Норт-Порті.

Поминальна Панахида в Клівленді. Фото: Василь Романчук

Стефан Андрусяк – голова церковної громади, заступник голови Відділу Конґресу Українців Канади (КУК), Василь і Марія Конопацькі – члени Управи КУК, Дарія Грицьків – голова Відділу КУК в Лондоні, Петро Мицак – голова Відділу КУК в Віндзорі, Онтаріо.

Організатори імпрези в Норт-Порті (зліва): Галя Лісничa, Надія Фатенко та Клара Шпічка. Фото: Віктор Лісничий

Виставка творів вихованців дитячих притулків Шевченкового краю

ЧЕРКАСИ. – Обласне відділення Дитячого фонду України відкрило 18 листопада в обласному художньому музеї виставку-конкурс юних талантів Черкащини. На ній представлені твори вихованців Уманського, Черкаського дитячих притулків, Черкаського та Кропивнянського дитячих будинків, а також дітей з прийомних та багатодітних сімей, дітей, що постраждали від Чорнобильської катастрофи, дітей з обмеженими фізичними можливостями Золотоніської спеціялізованої школи-інтернату та інших шкіл.

Переможці виставки-конкурсу були нагороджені на святковому концерті, який відбувся в обласній філармонії 3 грудня.

Олександер Костирко

На виставці (зліва): директор обласного художнього музею Ольга Гладун, завідувачка відділу Анжела Алексанова та відвідувачка Ольга Крись.

Фото: Олександер Костирко

Ігор Голобородько (13 років), Ірина Голобородько (10 років), Спартак Мурченко (10 років) з прийомної сім'ї Святеликів в Каневі. „Від високих Карпат, від Донбасу до Криму – всі ми діти твої, дорога Україно" (аплікація на тканині).

Наталія Головко, 15 років. „Велике щастя жити в Україні".

Віталій Скалько. Обласний притулок для дітей „Теплий дім".

Президент СКУ Є. Чолій відвідав Францію і Німеччину

ПАРИЖ. – 17 листопада президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив візиту до Парижу, де зустрівся з державними діячами та з українцями Франції. В цих зустрічах узяли участь голова Репрезентаційного комітету української громади Франції Наталка Пастернак та почесний голова „Українських перспектив" Фредерік Гнида.

Основною метою подорожі були зустрічі з директором з питань континентальної Европи Міністерства закордонних та европейських справ Еріком Фурньє, членом Парляменту та посадником міста Сен-Мор Анрі Планьолом та з заступником директора відділу наукових досліджень з европейських справ та міжнародних взаємин політичної партії „Союз за народний рух" Арно Одьє. Особливої уваги під час переговорів Євген Чолій надав питанню евроінтеґрації України, а зокрема парафування Угоди про асоціяцію між Европейським союзом (ЄС) та Україною під час грудневої зустрічі в Києві. Є. Чолій закликав Европу вимагати від владних структур України дотримуватись основних свобод і прав людини та звільнити провідних опозиційних політиків Юлію Тимошенко і Юрія Луценка.

Під час зустрічі у Франції (зліва) Наталка Пастернак, Ерік Фурньє, Євген Чолій, Фредерік Гнида.

Під час зустічі Євгена Чолія з представниками української громади Німеччини.

У цей же день президент СКУ побував у Італійському культурному центрі, де взяв участь у відзначенні нагородою „Пам'ять про Голодомор" відомого італійського художника Іґорта, автора книжки „Українські нотатки (спогади про радянські часи)", в якій наголошується, що Голодомор був геноцидом українського народу.

На завершення в Українській католицькій церкві св. Володимира Великого відбулася зустріч з місцевою українською громадою.

БЕРЛІН. – 18-19 листопада Євген Чолій здійснив візиту до Берліну, де зустрівся з державними діячами та українцями Німеччини. зокрема з головою Департаменту з питань Центральної, Південно-східньої і Східньої Европи, Південного Кавказу і Центральної Азії Відомства Федерального канцлера д-ром Крістофом Ісранґом та з спеціяльним посланником для Східньої Европи, Кавказу і Центральної Азії Міністерства закордонних справ, Послом Патрісією Флор.

Біля пам'ятної дошки Лесі Українки Людмила Млош та Євген Чолій.

Посилаючись на звернення Юлії Тимошенко від 2 листопада, президент Світового Конґресу Українців наголошував на необхідності розуміння різниці між прагненням населення України ввійти до Европейського союзу і діями владних структур України, які не повинні спричиняти відкладання парафування угоди, яка є корисною для Европи, України та Німеччини.

19 листопада Є. Чолій поклав квіти до пам'ятної дошки Лесі Українки та відвідав колишній концентраційний табір Саксенгавзен.

У цей же день відбулась зустріч з українською громадою Німеччини, яку забезпечила Центральна спілка українців в Німеччині на чолі з її головою Людмилою Млош.

Світовий Конґрес Українців

Різдвяна радіопрограма з Парми

ПАРМА, Огайо. – 7 січня Український православний собор св. Володимира передаватиме Різдвяну Службу Божу безпосередньо від 9-ої год. до 11-ої рано з радіостанції WJMO 1300 AM.

Службу Божу можна слухати на інтернет-сторінці: Praisecleveland.com.

Ця щорічна радіопрограма призначена для старших віком і хворих парафіян, які не можуть відвідувати церковні відправи. Співатимуть два парафіяльні хори. Також у катедрі відправлятимуть 6 січня о 7:30 год. вечора Велике Повечір'я і Утреню.

о. Іван Наконечний

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

Список охоплює 2010 р.

Управа Фундації Українського Вільного Університету в Ню-Йорку подає список жертводавців до преси за 2010 р. Канцелярія не подає наукових титулів, бо не маємо всіх в картотеці, вибачаємось.

Сердечну подяку складаємо шановній Софії Т. Кудрик за княжий дар 105,930 дол., Михайло і Анастазія Пирські за 30,00 дол., Фундація Спадщина – Чикаґо 20,000 дол., Ліда Кий 5,000 дол., Кредитівка СУМА Йонкерс 4,500 дол., Іван Ґалавай 2,797 дол., Марія Фішер-Слиж 2,000 дол., Олег Склепкович 1,500 дол., Борис Глинський 1,250 дол., Моні Ґрем 1,016 дол., Іванна Ратич 1,000 дол., Галина і Юрій Ґомзіак 500 дол., Ігор і Рома Гайда 500 дол., Провидіння 300 дол., Томас Бірд 300 дол., Степан Ґ. Ничай 250 дол., Степан і Тамара Тимків 250 дол., Ярослав і Галина Оберишин 200 дол., Мирон Масловський 200 дол., Марія Андрусяк 200 дол., Тамара Бурда 200 дол., Визвольний Фронт 176 дол., Ольга Чипак 150 дол., Ярослав Федорчук 115 дол.

По 100 дол. зложили:

Вілліям Сосяк, Марк Росоловський, Алексaндер Ховайло, Модест Захарченко, Надія Шкільник, Ґеральд Р. Сидорак, Евген Смерека, Василь Сосяк, Ігор Шуст, Леонід Рудницький, Ярослав і Алла Лешко, Володимир і Анна Рак, Тарас і Ксеня Козбур, Теодозій і Любомира Крупа, Дмитро і Оксана Січ, Михайло Левко, Юліян Е. Куляс, Ярослав і Лариса Музичка, Наталя Кравчук, Мирон Масловський, Галина С. Турик, Роман Андрушків, Богдан Савицький, Ярослав Бігун, Стефан Слуцький, Тарас і Юліяна Шепелявий, Алексaндер Стрільбицький, Богдан Мельник, Орест Небеш, Анна Сєрант, Іван Чернявський, Михайло Боївка, Ірина Насадук, Аркадій Очеретко, Михайло і Ольга Ількiв, Мирослав і Надя Шміґель.

По 50 дол. зложили:

Ярослав Сидоренко, Василь Білан, Люба Шевченко, Богданна Ґелета, Лев Григорчук, Ярослав Заплітний, Зеновія Стецишин, Христина Демидович, Дмитро Новошитський, Володимир Брунець, Александра Голюка, Григорій Нестор, Михайло Боївка, Мирослава Стойко, Василь Микитин, Володимир і Анна С. Мотика, Іван С. і Анна Яворський, Боган і Богданна Худьо, Богданна Бігун, Надя Т. Кмета, Тетяна і Борис Карпенко, Всеволод Луцькевич, Богдан Барабаш, Стефан Качарай, Ірена Новак, Ярослав і Луїса Білинський, о. Стефан Крисалка, Іван Парколап, Сюзан Ґамішак, Любомира Шеремета, Анна Думка, Стефан Петрик, Ярема Волосенко, Марія Борковська, Ігор Мірчук, Корнель Сеник, Д. і Лой Марчук, Теодор Воляник, Микола Ярко, Марія Пятка, Джін Пєр і Бірута Кап, Віктор і Арета Надозірний, Юрій Лютий-Лютенко, Ярослав Білинський, Люба Сілецька, Всеволод Саленко, Микола і Марія Лилак, Джері і Роксоляна Даці, Ольга Кузишин-Воляник, Ольга Чипак, Всеволод і Марія Луцкевич, Анна Любомира Мичковська.

По 25 дол. зложили:

Мирослава Вінке, Любомир Пиріг, Евген Гановський, Евген А. Гумецький, Волтер Сосяк, Зіна Ілюк, Ліда Стебельський, Йозеф Васильків, Алекс Михалюк, Леонід і Люба Карнет, Марія Іськів, Владимира Мацюрак, Зеновія Кулинич, Петро і Марія Крамаренко, Оксана і Лавро Полон, Богдан Бейґер, Іван Яриш, Володимир Слиж, Ольга Гриньків, Тарас Ткачук, Оксана Колінко, Григорій Давид, Майк Данилишин, Дмитро Коваленко, Галина Козак, Анастазія Серкез, Оксана і Мирон Салдит, Анна Плескун, Атанас Т. Кобрин, Богдан Коржніовський, Михайло Казаренко, Іван і Аліса Яриш, Джордж і Стефанія Заяць, Зеновія Бігун, Іванна Скарупа, Яким і Аліса Тенюк, Мирон Корнага, Анастазія Зурак, Анна Любомира Мичковський, Матвій і Оксана Козяк, Адвентина Піанкова.

По 20 дол. зложили:

Богдан Казанівський, Михайло Тренза, Федір Гайовий, Богдан Качор, Евген і Аліса Гумецький.

По 15 дол. зложили:

Петро Грицак, Михайло Тарапацький, Григорій Бурбело, Стефанія Емолович, Дмитро Мельник, Алексaндер Пришляк, Ірина Кріса, Ґелена Гайдук, Віліам Пастушок, Василь Іванчишин, Іванна Мачай, Софія Коцелко, Алексaндер і Марія Лушницькі, Алексaндер Михайлюк, Зоряна Клюфас.

По 10 дол. зложили:

Іван Романюк, Родний Ельнік, Роман Трач, Олена К. Варварів, Раїса Евтушенко, Стефанія Кобилеський.

Різні датаки:

Оксана Луцька 80 дол., Орест і Любомира Чапельські 75 дол., Андрій Шуль 68 дол., Христина Гевко 60 дол., Ярослав Кіцюк 40 дол., Надія Німилович 40 дол., Стефанія Семущак 40 дол., Тетяна Шутер 55 дол.

Список перекладений з англійської мови на українську. Вибачаємось, якщо чиєсь ім'я чи прізвище неправильно подане.

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти обов'язки, які накладає на нього Батьківщина. З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ В ЗАХІДНІЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СВІТ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. Фундація УВУ в ЗСА продовжує розбудову „Бібліотек і архівів української діяспори" при університетах України.

ВАША пожертва сьогодні на студії в УВУ і в Україні – це національний „капітало-вклад" у формуванні професійних кадрів для України. Доложім усіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову для нашої держави і освіти, для УВУ нашого Амбасадора поза межами Батьківщини. Ваша пожертва, менша чи більша, по Вашій спроможності є оцінена. Всі пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ чи на Постійні Стипендійні Фонди у Вашому імені Ви можете відтягнути від податку. Чеки просимо виписувати на Ukrainian Free University Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Ню-Йорку.

Управа Фундації УВУ

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
Foundation, Inc.
136 2nd Avenue,
New York, NY 10003

Вручено почесні нагороди СУМ

ПАРМА, Огайо. – 12 листопада в Культурно-освітньому центрі катедри св. Йосафата відбувся урочистий апель осередку Спілки Української Молоді Америки (СУМА) з нагоди нагородження виховників, суспільників, культурників, а також визначних членів СУМА.

Голова Осередку СУМА Оля Міґелич оголосила, що нагороджені виховники о. Михайло Кулик, Ліса Шрубович, Таня Шуран, О. Міґелич, Ірина Данилевич, Люба Лис, Марійка Дрозд, Бодан Дмитрик, Оксана Рошецька, культурники Ліда Мацех, Люба Ґудз, Линда Гуперт, суспільники Олена Шемечко, Надя Пелз, Ірина Охрін, Ірина Твардовська, Ірина Айвек, Анна Кмйотик, Олена Апостолюк, Володимир Лішнянський, Богдан Лішнянський, Стефан Кмйотик, Стефа Оліяр, Єфрем Смолило, Наталя Смолило, Ігор Кріслатий, Роман Шемечко, Мирон Клос, Богдан Самокишин, Петро Пенґрин, Володимир Цішкевич, Нестор Лис, Ігор Данко, Леся Бакінґем, Михайло Міґелич, Роман Дрозд, Анна Брездун-Берет, Богдан Рошецький, Петро Твардовський.

Нагороджені визначні члени СУМА – голова Управи Українських Злучених Організацій Ігор Дячун та голова Управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України Ігор Оліяр, які у попередні роки були головами Осередку СУМА.

Після апелю в соборі св. Йосафата Літургію відслужили Владика Іван Бура і адміністратор о. Клавдіо-Жозе Мельницький.

Владика Іван Бура з нагородою.
Фото: Василь Романчук

Сумівці стояли у почесній стійці під час Богослуження.

О. Міґелич виступила з промовою, в якій повідомила, що за визначний вклад у вихованні сумівського юнацтва і молоді Світова Управа СУМ надала звання виховника IV ступеня Апостольському адміністраторові Пармської Єпархії Іванові Бурі. О. Міґелич вручила Владиці цю високу нагороду. Владика І. Бура подякував за високу оцінку його суспільно-громадської праці в СУМА, з якою пов'язав своє життя з восьмирічного віку.

На закінчення прозвучало „Многая літа" Владиці, усім членам СУМА.

Василь Романчук

День подяки відзначили...

...в об'єднанні „Самопоміч"

Учасники свята 27 листопада в Ню-Йорку.

НЮ-ЙОРК. – Відділ Об'єднання Українців Америки (ОУА) „Самопоміч" в Ню-Йорку 27 листопада влаштував для громади святковий обід з мистецькою програмою з нагоди Дня Подяки.

В Українському народному домі зібралося багато людей. Заля і столи були прикрашені гарбузами та осіннім листям. Імпрезова референтка Відділу Оксана Лопатинська запросила до слова довголітню голову Відділу Наталію Думу, яка розповіла про історію свята Дня подяки, привітала пароха церкви св. Юра о. Бернарда Панчука, о. диякона Петра Шишку, голову Головної управи ОУА Олега Лопатинського та всіх присутніх. Молитву провів о. Б. Панчук.

На свято прийшла радна міста Ню-Йорку Розі Мендез, яку представила присутнім програмова референтка Відділу Ірина Далесіо, підкреслюючи прихильне ставлення Р. Мендез до різних проєктів відділу у праці з людьми похилого віку. Р. Мендез, в свою чергу, подякувала за запрошення разом відзначити свято і запевнила у дальшій підтримці.

З низкою українських пісень виступили молоді співачки Надійка і Наталя Павлишини.

На закінчення О. Лопатинська подякувала присутнім за участь, а дирекції Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" за спонзорування свята. Диякон о. П. Шишка закінчив імпрезу молитвою.

Олександра Юзенів

... і Товаристві українських сеньйорів

Учасники відзначення Дня подяки в Українському освітньо-культурному центрі.

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 27 листопада Товариство українських сеньйорів і Український освітньо-культурний центр відзначили День подяки програмою, яку відкрили голова товариства Методій Борецький промовою, і парох Церкви Благовіщення о. Ігор Роїк – молитвою.

Традиційний обід приготували Галина і Олег Малиновичі, в мистецькій програмі виступили Марта Залізняк-Держко (сопрано), Христина Юрчакевич (акомпаніямент), Олесь Держко (тенор) і чоловічий хор „Дзвін„ (диригент Нестор Кизимишин).

У підготуванні і проведенні імпрези допомагали Анна Ярема, Дарка Федак, Стефан Абрам, а також працівники УОКЦ. Присутніх було 100 осіб.

Методій Борецький

На форумі обговорено розвиток співпраці України з Ізраїлем

На форумі (зліва): віце-президент Українського союзу промисловиків і підприємців Людмила Жук, Анатолій Кінах, Посол України в Ізраїлі Геннадій Надоленко і представник торгово-економічної місії посольства Максим Кравцов. *Фото: Світлана Глаз*

ТЕЛЬ-АВІВ. – Українсько-ізраїльський підприємницький форум відбувся з 30 листопада по 1 грудня. Метою форуму був обмін досвідом, підписання угоди про спільну діяльність України та Ізраїлю в ряді галузей народного господарства. 32 представники малого та середнього підприємництва з України стали гостями Тель-Авіва.

За останні півроку це вже друга зустріч в Ізраїлі українських та ізраїльських підприємців. Очолив делеґацію депутат Верховної Ради України і президент Українського союзу промисловців і підприємців Анатолій Кінах. Він розповів, що форум сприятиме притоку чужоземних інвестицій в українську економіку. В Україні для цього робиться все можливе.

Проведена земельна реформа, внесені зміни в податкову систему, найближчим часом з'явиться закон про реформу митної системи. Зміни в цій структурі, основані на европейських стандартах, дозволять боротися з корупцією, яка, на жаль, ще існує в Україні і неґативно впливає на образ країни за кордоном. Все це дозволить деяким бізнес-проєктам успішно розвиватися. На 10 років звільняються від податків підприємства які працюватимуть в сфері енерґопостачання і використання сонячної енергії, будуванні кораблів і в текстильній промисловості.

У взаєминах України та Ізраїлю, підкреслив А. Кінах, мають першість аґрарна промисловість, телекомунікації, переробні галузі промисловости. Йдеться про зберігання і переробку молочної продукції, овочів і фруктів. В Ізраїлі в цих галузях є гарний досвід і Україна повинна його вивчати і запроваджувати. Завдання полягає у тому, щоб в найближчі два роки досягти товарообігу між двома країнами у 1 млрд. дол. щороку. Зараз цей показник – лише 1 млн. дол.

Необхідно розробити спільні умови захисту інвестицій і самих угод, їх правову та юридичну основу, перейняти ізраїльський досвід керівників середньої ланки, активізувати міжвідомчі комісії і провести з'їзд, в якому взяли б участь безпосередні керівники малого і середнього підприємництва, а не чиновники від міністерств.

Представник Торгової палати Ізраїлю і один з організаторів форуму Рувен Шлюсель зауважив, що Україна – це надійний і перспективний партнер.

Учасники форуму підписали нові угоди і відпочили на Мертвому морі.

Світлана Глаз

Вшанували пам'ять героїв Базару

КИЇВ. – З нагоди 90-ліття подій під Базаром Київська міська організація Спілки Української Молоді в Україні провела ряд заходів, що були спрямовані на поширення інформації про „Листопадовий рейд" 1921 року серед мешканців столиці.

18 листопада у приміщенні недільної школи парафії Української Православної Церкви Київського патріярхату „Неопалима Купина" відбулась зустріч з істориком Ярославом Тинченком, дослідником „Листопадового рейду". Після бесіди були переглянуті документальні кінострічки „Похід у безсмертя" та „Собор на крові", які розповідають про визвольні змагання 1917-1921 років.

20 листопада о. Віктор (Мілейко відслужив Панахиду за героями Базару біля пам'ятника „Старшинам Армії УНР уродженцям Києва" і звернувся до віруючих із закликом пам'ятати героїв, які загинули заради визволення батьківщини від окупантів. До монументу українським старшинам були покладені квіти.

Павло Подобєд

Біля пам'ятника „Старшинам Армії УНР уродженцям Києва". *Фото: Олег Слабоспицький*

Віче протесту в День Свободи

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Велике віче демократичних сил міста відбулося 22 листопада на розі проспектів Пушкіна і Кірова. Українці зібралися тут, щоб висловити свою думку з приводу порушень демократичних свобод, утискування опозиції. На площі майоріли прапори політичних партій і об'єднань – Конґресу Українських Націоналістів, „Фронту змін", „Нашої України", Української народної партії", „Батьківщини", „Спільної справи".

Люди вийшли на віче з гаслами „Садистська розправа президента над опозицією – ганьба для України!", „Справедливість – за неї треба боротися!". На площі був встановлений великий плякат: „Президенту – імпічмент". Біля нього були численні портрети Юлії Тимошенко. Виступаючі протестували проти антидемократичних проявів в суспільстві, проти ув'язнення провідників опозиції.

Юрій Тисенко

Розповідь Володимира В'ятровича про таємниці радянських спецслужб

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 22 листопада, у День Свободи, у дитячій бібліотеці ім. Михайла Свєтлова (був такий поет – співець радянської влади на прізвище Шейнкман) відбулась зустріч з колишнім головою архіву Служби безпеки України (СБУ) Володимиром В'ятровичем, завдяки якому була розсекречена велика кількість документів з архіву радянських спецслужб.

Під час зустрічі з істориками та журналістами, відповідаючи на численні запитання присутніх, В. В'ятрович розповів, що не усі справи збереглися – двома хвилями велика кількість секретних документів була вивезена до Москви – під час набуття Україною незалежности та коли приходила „помаранчева влада".

Російські спецслужби боялися, що стануть відомі імена їхніх аґентів – підмурків „п'ятої колони" в Україні.

На запитання, чи нині не знищуються архівні документи. В. В'ятрович відповів, що по-перше, ніякої ґарантії немає, і по-друге, він наразі не має достовірної інформації, бо давно вже не був у архіві СБУ, тому що був звільнений відразу з приходом до влади в Україні Партії Реґіонів. Останнім часом він приготував до видання книги про маловідому „українсько-польську війну 1942-1947 років" і книгу „Історія з грифом „Секретно" – про таємниці українського минулого з архівів КҐБ.

Видання цих книг є складовою частиною його особистого наукового пошуку щодо різних аспектів діяльности таємних органів і табірної системи СРСР та інших подій, про які українські громадяни не знали.

Володимир Єфимов

Промовляє Володимир В'ятрович, за столом – історик Олег Репан.

СПОРТ

Евро-2012: збірна України гратиме з Англією, Францією і Швецією

Головні тренери збірних, команд, які потрапили в групу „D“, (зліва): Україна – Олег Блохін, Швеція – Ерік Гамрен, Франція – Лоран Блан і Англія – Фабіо Капело на церемонії жеребкування фінальної частини Евро-2012 у Києві 2 грудня. Фото: УНІАН

КИЇВ. – 2 грудня відбулося жеребкування фінальної частини чемпіонату Евро-2012. Збірна України потрапила до групи „D“ разом з командами Англії, Швеції та Франції. В групі „А“ гратимуть Польща, Греція, Росія та Чехія, в групі „В“ – Голяндія, Данія, Португалія та Німеччина, в групі „С“ – Еспанія, Італія, Хорватія, Ірляндія.

Першу гру збірна України проведе 11 червня в Києві на стадіоні „Олімпійський“ з Швецією. Потім 15 та 19 червня – у Донецьку з Францією та Англією відповідно.

Ведучими церемонії жеребкування були польський телекоментатор Петро Собчинський та українська телеведуча Ольга Фреймут. На сцену запросили Президента України Віктора Януковича, який говорив без папірця, назвав футбол яскравим і повідомив, що з ним прийшли колишні президенти Леонід Кравчук, Леонід Кучма та Віктор Ющенко. Потім сказав англійською мовою: „Welcome in Ukraine! Welcome in Kyiv!“.

Виступили українська співачка Джамала. На екрані була показана історія еврочемпіонатів. На сцену виходили представники всіх збірних, які перемагали на европейських чемпіонатах.

Заслужений майстер спорту України Сергій Бубка представив новий м’яч чемпіонату „Евро-2012“, а Мішель Платіні – трофей, за який будуть боротися на Евро-2012. Жеребкування провів генеральний секретар Федерації Европи з футболу (УЕФА) Джані Інфантіно. *(„Чемпіон“)*

Розклад змагань Евро-2012

8 червня
Польща-Греція у Варшаві
Росія-Чехія у Вроцлаві

9 червня
Голяндія-Данія у Харкові
Німеччина-Португалія у Львові

10 червня
Еспанія-Італія у Ґданську
Ірляндія-Хорватія у Познані

11 червня
Франція-Англія в Донецьку
Україна-Швеція в Києві

12 червня
Греція-Чехія у Вроцлаві
Польща-Росія у Варшаві

13 червня
Данія-Португалія у Львові
Голяндія-Німеччина у Харкові

14 червня
Італія-Хорватія у Познані
Еспанія-Ірляндія в Ґданську

15 червня
Швеція-Англія у Києві
Україна-Франція в Донецьку

16 червня
Чехія-Польща у Вроцлаві
Греція-Росія у Варшаві

17 червня
Португалія-Голяндія в Харкові
Данія-Німеччина у Львові

18 червня
Хорватія-Еспанія в Ґданську
Італія-Ірляндія в Познані

19 червня
Англія-Україна в Донецьку
Швеція-Франція в Києві

Наступні змагання переможців в групах відбудуться 21-30 червня у Варшаві, Ґданську, Донецьку, фінал у Києві 1 липня.

„Металіст“ продовжить змагання

„Алкмар Занстрек“ - „Металіст“	1:1
„Ґановер“ - „Ворскла“	3:1
„Динамо“ - „Макабі“	3:3

• 15 грудня в Алкмарі, Голяндія, харківський „Металіст“ та алкмарський „АЗ“ („Алкмар Занстрек“) зіграли внічию, яка влаштувала обидві команди. Український клюб не втратив обличчя навіть напіврезервним складом, а голяндський вийшов у плей-оф.

16 грудня, у швайцарському місті Ньоні відбулося жеребкування 1/16 й 1/8 фіналу Ліґи Европи.

Єдиний представник України у цьому турнірі, харківський „Металіст“, гратиме з австрійським „Зальцбурґом“. У разі успіху наступним суперником стане переможець пари „Рубін“ – „Олімпіякос“.

• 15 грудня в Ґановері, Німеччина, відбулась остання гра групового етапу команд „Ґановер“ і „Ворскла“, Полтава. „Ворскла“ програла, але гідно.

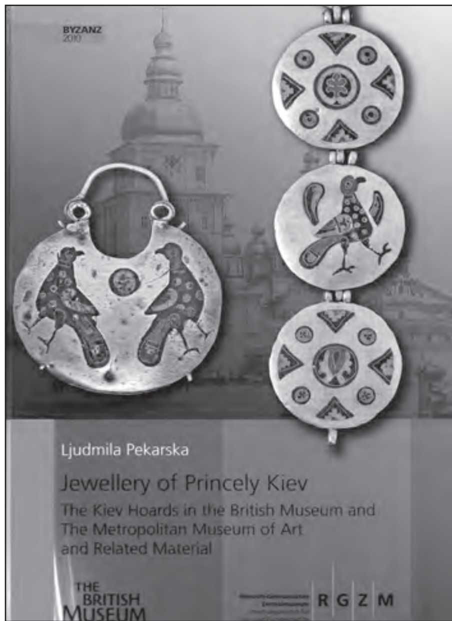
На відміну від команд „Динамо“ та „Шахтар“, які теж завершили свої виступи у змаганнях Ліґи Европи, полтавці заслуговують на повагу. Команда виходила на поле і боролася до останнього.

• 14 грудня в Києві, команда „Динамо“ у грі з командою „Макабі“ з Тель-Авіву безславно завершила змагання у Лізі Европи. Спершу кияни вели в рахунку 2:0, але зіграли внічию. Після двох вилучень у „Динамо“, гра для „Макабі“ була зроблена. Гості спочатку зрівняли рахунок, а потім вийшли вперед. *(„Чемпіон“)*

НОВІ ВИДАННЯ

Перлини ювелірної спадщини Київської Русі

Людмила Пекарська. „Jewellery of Princely Kiev. The Kiev Hoards in the British Museum and Metropolitan Museum of Arts and Related Material“. Видавництво „Shnell&Steiner“. Німеччина. 2011. 268 стор., 270 ілюстрацій.

Британський Музей та видавництво Інституту пра- і ранньої історії при Центральному романо-германському музеї в Майнцу, Німеччина, видали унікальне дослідження д-ра Людмили Пекарської „Jewellery of Princely Kiev. The Kiev Hoards in the British Museum and Metropolitan Museum of Arts and Related Material" (2011). Альбом появився в серії монографій, як т. 92, за редакцією Бері Аґер і св. п. Дейвида Кида.

Л. Пекарська, яка здобула ступінь доктора філософії в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, відома в Україні як історик-спеціяліст в ділянці втрачених скарбів Київської Русі, довголітній співпрацівник Британського Музею, а тепер – співредактор газети „Українська Думка“ в Лондоні.

Одним з головних досягнень д-ра Л. Пекарської було віднайдення та ідентифікування ювелірних виробів та їх власників часів Київської Русі у відомих музеях світу.

В цілому монографія є результатом вивчення княжих клейнодів згаданої доби, які тепер зберігаються в Британському Музеї, Метрополітальному Музеї Нью-Йорку, Луврі, московському Кремлі, Національному Музеї історії України в Києві, Музеї історичних скарбів України та інших світових музеях.

Як сказано у вступному слові д-ра Гелен Еванс (Метрополітальний Музей Нью-Йорку), ця книжка пропонує нові інформації, які можуть прислужитися науці про Київську державу, створені нею дорогоцінні клейноди та про зв'язки тодішнього Києва з Візантійською імперією. У цій книжці вперше на Заході з'явилися близько 200 унікальних зразків неповторної ювелірної та оздоблювальної спадщини княжої доби. Широке історичне тло та непересічна ерудиція автора роблять видання широкомаштабною культурною подією нашої доби.

Водночас монографія свідчить не тільки про високий рівень мистецтва та ювелірної майстерности столиці, але також про релігійний, політичний, культурний та соціяльний розвиток Київської Русі – найбільшої та найпотужнішої держави у східнослов'янському світі середньовічної Европи.

Леонід Рудницький,
Філядельфія

Вийшла книжка Ганни Барвінок

Ганна Барвінок. „Зібрані твори“. Т. 1. Львів. Видавництво „Бак". 2011. 572 стор.

У вересні до 100-річчя від дня смерти першої української письменниці Ганни Барвінок вийшла її книжка „Зібрані твори. Том І. Оповідання з народних уст.“

Ганна Барвінок – Олександра Куліш-Білозерська, письменниця та культурна діячка XIX ст., була дружиною Пантелеймона Куліша. Як одна з перших жінок-письменниць 19-літньою молодицею в 1847 році вона почала описувати тяжку жіночу долю українки- селянки. Перше перевидання „Оповідання з народних уст" за останніх 110 років включає і її спогади. Плянується видання другого тому.

Видання упорядкували Василь Шендеровський та Василь Яременко. Книжка вийшла у видавництві „Бак" Ореста Косака. Заходами Святослава Караванського видання було уфондоване Фундацією ім. Лариси та Уляни Целевич-Стецюк при Об'єднанні Жінок Оборони Чотирьох Свобід України.

Лариса Кий,
Філядельфія

У Ватикані вийшла книга про Голодомор

Світова бібліотека поповнилася новою книгою „Святий Престол та Голодомор: документи таємного архіву Ватикану щодо Великого Голоду 1932-1933 років в Радянській Україні“.

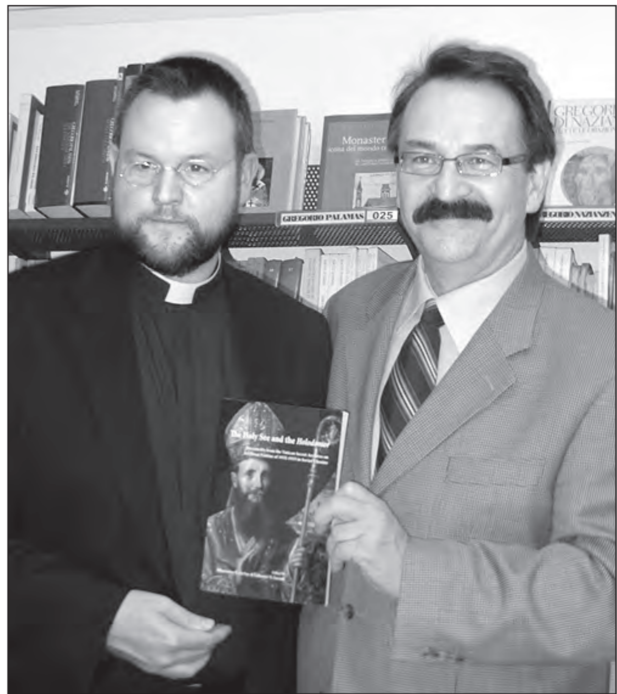
Долі двох українських науковців, народжених за межами України, випадково перетнулися на римських вулицях рік тому. Проф. Любомир Луцюк приїхав сюди для дослідницької праці в архівах Ватикану, а ватиканіст о. Атанасіюс МакВей – один з небагатьох українських вчених, який опрацьовує ватиканську документацію. Результатом цієї зустрічі стало поповнення світової бібліотеки новою книгою про документи таємного архіву Ватикану щодо Великого Голоду 1932-1933 років в Україні.

Презентація видання відбулася 26 жовтня у книгарні „Центр російської екуменіки“, у столиці Італії, за підтримки Посольства України у Ватикані, участи шанувальників України і представників дипломатичних представництв різних країн.

Ватиканські архіви – цінне джерело церковної, та історії людства – були відкриті для науковців у 1881 році. Останні 14 років їх досліджує о. А. МакВей.

Професор американського університету Джона Кебота Федеріко Арджентері, який займається вивченням української історії протягом багатьох років, вкотре висловив впевненість у тому, що Голодомор був геноцидом з метою винищення селянського населення в Україні.

„Під час написання книги ми ставили перед собою кілька питань: Ватикану було відомо про Великий Голод в Україні? Якою була його реакція?, – розповідає Л. Луцюк. – В той час дипломатичні стосунки між двома країнами було перервано, але Ватикан шукав можливости допомогти в обхід офіційних каналів.

Автори книги Атанасіюс МакВей (зліва) і Любомир Луцюк.

Зокрема було запропоновано викупити пшеницю, призначену на експорт, з метою передання її у голодуючі райони. Були також спроби привернути громадську увагу шляхом публікацій у ватиканських та українських виданнях. Ми виявили унікальний документ папської авдієнції, на якій Пій XI плакав за долею українців“.

Лаура Петінелі, професор Паризького Католицького Університету, підкреслила важливість виходу книги англійською мовою, що дає можливість дізнатися про трагічні сторінки української історії якнайбільшій кількості читачів в усьому світі.

У 2008 році Папа Бенедикт XVI вшанував пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні і назвав Великий голод жахливою трагедією.

Під час презентації книги про Голодомор. Фото: Маріянна Сороневич

Маріянна Сороневич,
головний редактор
„Української газети в Італії“,
Рим

ПРО ЦІКАВЕ І ПРИЄМНЕ

Сім чудес України: фортеці і палаци

Завершився черговий етап Всеукраїнської акції „Сім чудес України". Якщо у 2007 році, коли започаткувалася акція, визначали сім історико-архітектурних чудес, в 2008 році – сім природних чудес України, то цього року стали відомі переможці у номінації „Сім чудес України: замки, фортеці, палаци".

У заповіднику „Софія Київська" 1 грудня відбулося нагородження переможців, які визначалися за результатами Інтернет-голосування та опитування експертів. Загалом на звання семи чудес претендувало 138 пам'яток з усіх реґіонів України. З них до переможної сімки увійшли Акерманська (Білгород-Дністровська) фортеця (Одеська область), Алупкинський (Воронцовський) палац (Крим), Кам'янець-Подільська фортеця (Хмельницька область), Луцький верхній замок (Волинська область), Митрополичий палац (Чернівці), Палац у Качанівці (Чернігівська область), Хотинська фортеця (Чернівецька область).

Верхній замок в Луцьку.

Почали будувати хати з соломи

Перший експериментальний будинок з соломи.

У селі Радиславівці, Рівненська область, будівельник-експериментатор Юрій Муляр почав будувати житло з соломи. Дерев'яні каркаси споруд він заповнює солом'яними пачками. Простоїть такий дім не менше 100 років.

Обштукатурена солома може витримати дві години полум'я. Зведення однієї будівлі триває тричотири місяці. У селі під цей проєкт виділено сім з половиною гектарів землі. На них буде розміщено 60 солом'яних будівель.

Добірку підготував Євген Цимбалюк, Рівне

Представлено „Луцьке Євангеліє"

20 жовтня у Києві презентовано факсимільне видання „Луцького Євангелія", однієї з найдавніших рукописних пам'яток української мови, збірник, у котрому текст чотирьох Євангелій поділений на окремі пронумеровані цілісні частини – зачала, розташовані по порядку прочитування у святкові, недільні та будні дні під час богослужіння протягом року.

Цей унікальний твір XIV ст. наразі є власністю Росії, і єдиним реально можливим наближенням його до України залишається копіювання сторінок.

На основі таких копій видавництво „Горобець" створило факсимільну книгу накладом у 1,000 примірників.

З річкового мулу - на постамент

На литий чавунний хрест в річці Іква, що протікає біля Війниці, Рівненська область, випадково натрапили рибалки. Показали місцевим старожилам, а ті засвідчили, що це, дійсно, хрест із війницького храму. Він потрапив у річку в 1960 році, коли партійці за одну ніч перетворили церкву з святині у зерносклад.

Відтак хрест вирішили помістити на постамент, аби він нагадував про минувшину і закликав до праведного майбутнього.

Церква, збудована у 1936 році, збереглася. У храмовому приміщенні місцевий колгосп обладнав зерносклад, потім відкрили картинну ґалерію. А тепер у відновленій Свято-Троїцькій церкві знову запанувала молитва.

Староста Свято-Троїцької церкви Микола Синиця біля історичної війницької пам'ятки.

Експонати з домашної криниці

Микола Муляр селища Млинова, Рівненська область, уже звик до того, що, беручи з криниці воду, дістає з відра кремнієві уламки, які відколупуються з кремнієвого шару породи, яка залягає на восьмиметровій глибині.

Серед цих уламків раз-по -раз почали траплятися доволі витончені предмети, нібито їх шліфувала людська рука. Спочатку у відрі з'явилося кремнієве яйце, потім предмет у формі серця. Ще на одному витворі природи проглядалося людське обличчя.

Диво-витвори поповнили домашній музей М. Муляра, у якому вже є десятки незвичних природних творінь. Краєзнавці не виключають припущення, що саме на цьому місці колись була стоянка давніх людей, і саме з-під їхніх рук народилося кремнієве серце та інші вироби.

Микола Муляр з криничними експонатами.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, листопад 2011 р.

200 дол.	Малюца Анна	Dundas, IL
100	Новак Ірина	Milwaukee, WI
	Поліщуки Тетяна і Сергій	Jersey City, NJ
	Український Національний Музей в Чикаґо	Chicago, IL
70	Пелещуки Лариса і Стефан	Stamford, CT
60	Ґудзяк Ярослава	Syracuse, NY
55	Ґумницький Лев	North Royalton, OH
50	Дац Петро	Cleveland, OH
45	Комічак Михайло	Mc Kees Rocks, PA
	Куляс Юліян	Park Ridge, IL
	Масюк Юрій	Alexandria, VA
	Воронки Зірка і Роман	Marlewood, NJ
	Воловодюк Володимир	Chatham, NJ
35	Федун Василь	Chardon, OH
	Кравчук Наталія	Morris Plains, NJ
	Сахрин Марія	Toronto, ON, Canada
	Закревська Лідія	Middle Village, NY
25	Білинський Ігор	Philadelphia, PA
	Боднар-Клогерті Лідія	South Boston, MA
	Бойчуки Марія і Микола	Dresher, PA
	Деркач Іван	Palos Park, IL
	Гладишевський Мирослав	Calgary, AB, Canada
	Грамяк Мирон	North Port, FL
	Коропецькі Оксана і Микола	Baltimore, MD
	Луппо Марія	Morton Grove, IL
	Маєр Богданна	Montreal, QC, Canada
	Мисько Зорeслава	Philadelphia, PA
	Петрик Анна	Sherwood Park, AB, Canada
	Потграбя Параня	Antioch, IL
	Процик Володимир	Astoria, NY
	Рихтицька Дарія	Warren, MI
	Скрипух Іван	Brantford, ON, Canada
	Сосяк Василь	New York, NY
	Суран Лідія	Somerset, NJ
20 дол.	Цікало Йосип	Pompton Plains, NJ
	Гафткович Ірина	Parma, OH
	Корженівський Ярослав	Pittsville, MD
	Кузьо Теодор	Granby, CT
	Пасельська Степанія	Parma, OH
	Шипилява Аня	Columbia, MD
	Волощук Петро	Dorchester, MA
	Винники Віра і Остап	Bronxville, NY
15	Бутрій Іван	Warren, MI
	Городецька Ольга	Kendall Park, NJ
	Яримович Ореста	Chicago, IL
	Коблянський Мирон	Charlotte, NC
	Коритовський Володимир	Sterling Heights, MI
	Лехнюк Ярема	Palatine, IL
	Мусій Юрій	Etobicoke, ON, Canada
	Сидорак Ярослав	Hilllsborough, CA
	Вергановська Віра	Toronto, ON, Canada
10	Бартошик Зеновій	Lviv Oblast, Ukraine
	Бенко Євгенія	Cleveland, OH
	Березюк Богдан	Linden, NJ
	Білецька Ольга	North Port, FL
	Борковська Марія	Yonkers, NY
	Хомяк Ростислав	Washington, DC
	Ґерент Володимир	North Port, FL
	Гальчук Ярослав	St. Catharines, ON, Canada
	Яремчук Роман	New York, NY
	Яровенко Вадим	Lancaster, PA
	Касіян Микола	Melrose Park, PA
	Кісі Стефанія і Микола	San Bruno, CA
	Крам Марко	Los Angeles, CA
	Крислата Марія	Cleveland, OH
	Лялька Михайло	Weston, ON, Canada
	Лащенюк Василь	Somerset, NJ
	Левицький Юрій	Philadelphia, PA
	Лонєвська Юлія	Newark, NJ
	Мисак Текля	Philadelphia, PA
10 дол.	Огар Василь	Beverly Hills, MI
	Онуфрей Сільвія	Phoenixville. PA
	Петрівський Михайло	North Port, FL
	Савицький Роман	Croton on Hudson, NY
	Серафин Олександер	Troy, MI
	Слевінські Марія і Тарас	Stratford, CT
	Стельмах Адріян	Livonia, MI
	Сива Степанія	Cleveland, OH
	Таращук Дмитро	Miami, FL
	Терлецька Ольга	Philadelphia, PA
	Зельвак Віра	Chicago, IL
5	Березюк Софія	Warren, MI
	Дотсок Олександер	Gulfport, FL
	Дребич С.	Edison, NJ
	Гумницький Лев	North Royalton, OH
	Голуб Анна	Ternopil Oblast, Ukraine
	Гуцал Маркіян	Marle Grove, MN
	Іваничко Еліяна	North Port, FL
	Яросевичі Дарія і Мирон	Downers Grove, IL
	Кохман Ярослава	Toms River, NJ
	Колодчин Ліда	Warren, MI
	Кондзьола Емілія	Salisbury, MD
	Кучкуда Соня	North Port, FL
	Лені Марія і Мирослав	North Royalton, OH
	Лоза Уляна	Buffalo, NY
	Мацук Богдан	Berlin, MD
	Оришчини Люба і Борис	Lakewood, CO
	Плакида Володимир	Deltona, FL
	Росинський Віктор	Ortonville, MI
	Січі Оксана і Дмитро	Alfred Station, NY
	Вільямс Ярослава	St. Louis, MO

Разом: 2,220 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

В Україні відійшла у вічність св. п. Ірена Стецура

18 листопада в будинку-інтернаті в Тернополі відійшла на Вічну Ватру Ірена Стецура. Прикро, що це сталося так далеко від її найближчої родини, а ми з пластового куреня „Верховинки" не мали змоги відпровадити її туди, де нема болю і печалі...

І. Стецура (з дому Сквіртнянська) народилася 27 червня 1931 року в Кракові. У воєнний час родина опинилася в переселенчому таборі в Зальцбурґу, Австрія, а після кількох років виїхала на постійне проживання до США, де І. Стецура швидко активно включилася у відновлення Пласту.

Вже в 1948 році вона ввійшла до гуртка пластунок в Ню-Йорку, а пізніше була однією з засновниць новоствореного гуртка, який пізніше став куренем „Верховинки". Перші сходини „Верховинок" відбулися 18 січня 1950 року і на них І. Стецуру вибрано писарем. А вже в жовтні того ж року вона була вибрана гуртковою. На цьому пості вона була від 1952 до 1959 року (крім 1953), а в 1966 році була вибрана курінною.

Крім діяльности в курені, І. Стецура була активна в нюйоркській Пластовій станиці, як юнацька виховниця в 1948-1950 роках і новацькою в 1951 році. Брала участь у пластових таборах у Неровсбурґу, Ню-Йорк, та Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі. В 1959 році її вибрано кошовою. В 1960, 1966 і 1967 роках була членом Станичної ради. І. Стецура була однією з перших пластунок якими Ліда Черник познайомилася на самих початках біля церкви св. Юра в Ню-Йорку і вони разом працювали в станиці з новацтвом – організовували новацькі свята і ватри.

Діяльність І. Стецури не обмежувалася до куреня і станиці. В 1963 і 1964 роках вона була секретарем Крайової Булави Уладу Пластового Сеньйорату (УПС), також була Крайовою комендантою пластунок, а на Ювілейній пластовій зустрічі, у 1962 році, була комендантою усіх жіночих таборів, в яких брало участь понад 2,000 пластунок.

Крім праці в Пласті, І. Стецура цікавилась музикою – сама добре грала на фортепіяні, а музичні студії закінчила маґістеркою в Гантер Коледжі в Ню-Йорку. З часом її діяльність перенеслася в музичний і мистецький світ: співпрацювала з імпресаріом Сол Гюроком, який спроваджував музик і танцювальні ансамблі з колишнього СРСР. Була адміністратором в „Новому театрі" в Ню-Йорку, режисером якого був Володимир Лисняк і була відповідальна за поїздки театру до 12 міст США і Канади. Стала активною в Українському Інституті Америки, де була членом Ради директорів, а також як виконавчий директор інституту започаткувала музичні програми під назвою „Music at the Institute".

І. Стецура допомагала мистцям з України, опікувалася ними і намагалася їх влаштувати в Америці. Про цю її діяльність було згадано в статті Леоніда Грабовського „Здобутки і турботи Українського Інституту Америки" („Свобода" 22 травня 1991 року).

1970 році відкрила в своєму помешканні мистецьку ґалерію, а також була власником фірми для продажі нерухомостей.

В 1993 році І. Стецура переїхала в Україну і оселилася в Києві. Вона мріяла про те, щоб допомогти українським мистцям в Україні здобути визнання на Заході і в цьому напрямку працювала майже до кінця свого життя. Часто писала статті на музичні теми, зверталася до Міністерства культури і туризму у справах мистців, які не мали належної підтримки, а в 2008 році організувала у Львові, Вінниці, Житомирі і Києві серію семінарів „Клясика це Кляс", в яких сама брала участь як автор і модератор. В той час вона була радником Міністерства культури і туризму України і засновником аґенції „Ukrainian Artist Management (New York)".

Крім того, вона також видавала (два рази на місяць) журнал, в якому періодично поміщувала інформації про різні мистецькі імпрези Києва, який був дуже корисний і цікавий для туристів. Вона (з поміччю інших ентузіястів мистецтва) взялася до відновлення Національного Музею в Києві, але на жаль, не маючи відповідних фондів і підтримки уряду, мусіла покинути цей важливий проєкт.

Роман Воронович так писав про неї в „The Ukrainian Weekly" 1999 року: „Завдяки Ірені Стецурі, американці українського походження з Ню-Йорку, яка вже шість останніх років проживає в Києві та видає путівник місцевих розвагових подій, атмосфера дещо покращала. Будучи любителем мистецтва та прихильницею західньої системи підтримки мистецтв, І. Стецура та група їй подібних ентузіястів створили в Києві організацію „Приятелі мистецтв Національного музею України". Після побаченого та почутого та телебаченї звіту та розмови з його директором про існуючі проблеми музею, І. Стецура вирішила, що музей потребує жертводавців-доброчинців").

В 1998 році І. Стецура була видавцем компакт-диску з записами Літургії св. Івана Золотоустого, музика Петра Чайковського, у виконанні Віктора Овдія разом з Київським камерним хором,

Ірена Стецура (стоїть) і пластуни (зліва): Денис Беднарський, Ліда Савойка, Тася Турянська, Богдан Кузишин і Євген Титла.

Фото 1950-их років

(дириґент Микола Гобдич). Часто писала критичні статті про музичні імпрези, зокрема про концерт сучасного українського композитора Володимира Рунчака у квітні 2000 року, концерт піяніста Віталія Самошка в Києві в січні, 2004 року, в журналі „Тиждень" 2009 року, про концерт творів композитора Мирослава Скорика та виступ піяніста Володимира Винницького в Києві.

Час від часу приїздила І. Стецура до США, щоб відвідати свою родину, зустрітися з „Верховинками", а також бути на з'їздах її гімназії Зальцбурґу, які відбувалися на Союзівці. І. Стецура належала до оптимістів, яка не знеохочувалася невдачами, браком підтримки, байдужістю українського уряду до розвитку українського мистецтва, і невтомно працювала ,вкладаючи свою цеглину в будову української-європейської держави.

Залишила доньку Меласю, зятя Патрика Джонрса, внука Максима та сестру Марту Ренауд з чоловіком Франком. Похована 20 листопада на рідній Україні, в Чернелеві, близько Тернополя, де також похований її дід Антон Кунько та дальша родина.

Вічна їй пам'ять!

Оксана Кузишин,
Фордс, Ню-Джерзі

У світлу пам'ять Софії Ґавур

Св. п. Софія Ґавур

1 грудня упокоїлася Софія Ґавур, з дому Микицей, яка народилася в 1921 році, в карпатському селі Битків, у школі, де її мати учителювала. Після закінчення початкової школи навчалася в середній школі для дівчат в Перемишлі. Потім сім'я переїхала до Львова, де дівчина закінчила середню школу в 1939 році. Вона знала українську, польську, німецьку та російську мови, а також абетку Морзе і саме це врятувало її від більшовицької депортації. Більшовики використали її як телеграфістку під час першої окупації Галичини. С. Ґавур чергувала вранці 22 червня 1941 року, коли стався напад німецьких військ на радянські прикордонні пости.

Під час німецької окупації С. Микицей переїхала до Відня. Уже в Німеччині коли війна закінчувалася, зустрілася знову з матір'ю Амалією, сестрою Олею і шваґром Володимиром Гоевичами з їхніми дітьми Любою, Юрком і Мартою.

Після війни С. Микицей була три роки в таборі для біженців у Мітенвальді в Баварії, де зустріла свого майбутнього чоловіка Володимира Ґавура. Потім еміґрувала до Канади в 1948 році, працювала прибиральницею. В Торонто у 1949 році одружилася і в 1950 році народила сина Романа.

Пізніше С. Ґавур працювала у компанії „Eaton". У 1957 році народилася дочка, Люба. С. Ґавур овдовіла у віці 62 років. У 2001 році її збило авто і після складної операції С. Ґавур довелося переїхати до Українського центру св. Димитрія.

У 2004 році С. Ґавур побувала у Ванкувері, на весіллі онука Марка, навіть танцювала на цій радісній зустрічі. Минулого літа була привітала з шлюбом внука Адріяна. Син С. Ґавур – Роман, живе в Торонто, дочка Люба – у Ванкувері. Вона мала п'ять онуків і двоє правнуків.

Вічна пам'ять українці-трудівниці!

Мирон Петрів,
Коквітлем, Бритійська Колюмбія

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

з глибоким смутком прощає

СВ. П.

ОКСАНУ ЛУЦЬКУ

яка покинула нас 22 жовтня 2011 р.

Як довголітня голова Батьківського Кружка при Ню-Йоркському відділі УМІ, її невтомні старання виховати українську дітвору в українській і світовій клясичній музиці протягом понад 40 років стали яскравим взірцем для всіх, хто її знав.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо родину і приятелів що в неділю, 11 грудня 2011 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча та незабутня ДРУЖИНА, МАМА і БАБА

св. п. СОНЯ КУНЦЬО

з дому КРЕГОВЕЦЬ

нар. 26 жовтня 1922 р. в Ремизівці, Україна.

ПАНАХИДА була відправлена 20 грудня в Thomas M. Quinn & Sons Funeral Home в Асторії, Н.Й.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА була відправлена 21 грудня 2011 Р. в Українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, а відтак тіло спочило на Українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Залишилися у глибокому смутку:

муж	– МИКОЛА
діти	– ЛЮБОМИРА з мужем СТЕФАНОМ
	– СТЕФАН з дружиною ЦЕЦІЛІЄЮ
	– ЛЕСЯ з мужем ТЕДОМ
внуки	– ДАНИЛО КУНЦЬО
	– ТАЇССА КУНЦЬО
	– МИХАЙЛО РАПАВИЙ

Вічна Їй память!

Родина повідомляє приятелів, знайомих та всю українську громаду, що в 10 річницю відходу у вічність

св. п.

д-ра СТЕПАНА ВОРОХА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

2 січня 2012 р.;

- в церкві св. Івана Хрестителя в Ірвінґтоні, Н. Дж.,
- в церкві св. Миколая у Філядельфії, Па.;
- в Соборі св. Юра у Львові, Україна;
- в приватній каплиці резиденції Владики Михайла Гринчишина - Віченсе / Париж, Франція;
- в Українському Католицькому Університеті (УКУ) - відправить похресник о. д-р Борис Ґудзяк, Львів, Україна.

Родина просить прилучитися до молитов за спокій душі Покійного

дружина	– ОКСАНА
сини	– БОГДАР з дружиною МАРТОЮ
	– СВЯТОСЛАВ з дружиною ЛЮБОЮ
	– РОМАН з дружиною ОКСАНОЮ
дочка	– РОСАННА
12 внуків	
9 правнуків.	

У ВОСЬМУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у Божу вічність нашої найдорожчої і незабутньої МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ і ТЕТИ

св. п.

ОЛЬГИ ГУГЛЕВИЧ

буде відслужена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра в Ню-Йорку у суботу, 31 грудня 2011 р. о год. 8:30 ранку.

Про молитви за душу Покійної просять

син БОГДАН з родиною

У 18-ту ЗАВЖДИ ПАМ'ЯТНУ РІЧНИЦЮ відходу у Божу вічність нашого найдорожчого і незабутнього БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА і ВУЙКА

св. п.

РОМАНА ГУГЛЕВИЧА

буде відслужена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра в Ню-Йорку у суботу, 31 грудня 2011 р. о год. 8:30 ранку.

Про молитви за душу Покійного просять

син БОГДАН з родиною